

ХАЙДАР ЯҲЁЕВ

НИДО

Ўзбекистон Ҳалқ Академияси

«НУР»

Тошкент — 1991

**М У Х А Р Р И Р
А С Р О Р С А М А Д**

Ҳайдар Яҳёев — кекса ғазалхон. Унинг ғазаллари кўп йиллардан бери ҳофизлар созида ва овозида янграйди, қўшиқ шинавандаларига кўтаринки кайфият, руҳ, завқ бағищлайди.

Шоирнинг ўзи айтмоқчи:

Менга тақдир ҳаёт бирлан қаламни ҳам буюрмишdir,
Гоҳида илҳом аталмиш чаманинни ҳам буюрмишdir.

Модомики тақдир унга қалам ва илҳомни ато этган экан, демак шоирга ҳаётдан лутфу карам ҳам буюришини, шеъриятда парвоз этишини тилаймиз.

Ушбу тўпланга шоирнинг кўп йиллар мобайнида ёзисб келадётган ғазаллари, қасидалари, рубоийларни жам этилган.

ОНАЖОН, КАЪБАМ
ЎЗИНГ...

ОНАЖОН

Онаジョン, номинг дилимда жисм аро танҳо ўша,
Шафқатинг битмас хазина, менга минг тилло ўша,
Ҳар нафас меҳринг булоғи тошса бир дарё ўша,
Кўз очиб кўрдим юзингни менга бир дунё ўша,
Онаジョン, каъбам ўзинг, сенсиз жаҳонни на қилай,
Танда меҳринг ёнмаса беҳуда жонни на қилай!

Тарк этиб орому сабринг, менга баҳт бердинг мудом,
Ҳам жигарпорам дея чекдинг аламлар субҳу шом,
Тоза қалбинг бўлди қанча-қанча қайғуларга жом,
Сендан ўргандим буюк имло била ширин калом,
Онаジョン, каъбам ўзинг, сенсиз жаҳонни на қилай,
Этмаса номингни ёд ўткир забонни на қилай!

Меҳрибон, мушфиқ, мураббий, бунча беозорсан,
Муҳтарам, мунис, азизим, шодлигимга ёрсан.
Хаста бўлсан, жонга дармон, ҳар саҳар бедорсан,
Гар йироқ кетсан, туну кун изларимга зорсан,
Онаジョン, Яхё деди: сенсиз жаҳонни на қилай,
Бўлмасанг бошимда сен, бу ошённи на қилай!

ВОЛИДАМГА

Волидам, боргайман мен боз сен гарибнинг ённингга,
Бир боқиб, сўнг майли ўлсам дийдайи гирёнингга.

Ушбу қисматнинг азобин сўнгги ҳеч бўлгаймикин,
Боз қадам қўйгаймикинман мўътабар ошёнингга.

Сен дуо қил ушбу ғофилни, улуғ ёшинг ҳақи,
Ноиложман жон қўшай, десам касалванд жониннга.

Маст бўлиб давруғаро мен неча йил ғофил эдим,
Қам борардим менки хатто қошингга — меҳмонингга.

Инглаган эрдинг мени қўмсад неча ҳасрат аро,
Кўшмадим имконни мен камёб сенинг имконингга.

Гоҳи хизмат ташвиши, гоҳи амал касри неча
Кўшди заҳрин осий ўғлингдан, онам, дил қониннга.

Равшан этсин энди тақдир банди Яхё йўлларин,
Бир боқиб сўнг майли ўлсам дийдайи гирёнингга.

15/X—1985 йил.

ЯНА ОНАМГА

Онажон, ёлғизгинам, дийдор кўришга зорман,
Ногаҳоний бандга тушдим, хастаю беморман.

Бу менга қасдан қилинган кўп рақибнинг фитнаси,
Нимқоронги хона ичра тун ва кун бедорман.

На иложким, бу қафасдан чиққали ҳеч чора йўқ,
Ҳам жаҳонда борлигимдан гоҳида безорман.

Рад этиб не фитналарни, кўп ғанимларни билиб,
Бу азобда гоҳи маству, гоҳида ҳушёрман.

Маст бўларга бода йўқдир дилдаги қондан бўлак,
Банди занжир ичра маҳкум шер каби ноҷорман.

Ушбу ҳолатдан хаёл тарқ айлаган онларда меч
Қилмаган қилмишга гоҳ мажбур бўлиб иқрорман.

Сабр ила қутмоқдаман ҳақ фурсатин келмоғини.
Лек ҳануз бу банд ичида айбсиз айборман.

10. I, 86 йил.

ОНАИ ЗОРИМГА

Эй жаҳонда ғамгузорим, мунисим, мунглиқ онам,
Мен учун озурдасиз ҳам, қалбингиз ўртар алам.

Мен билурман бир нафас йўқдир ҳаловат сиз учун,
Ҳаста жонингизда гулхан, кўзларингиз гарчи нам.

Қонли ёши тинмаган икки кўзингиз мунтазир,
Термулиб ҳардам эшикка гарчи шарпа ўтса ҳам.

Сиз учун гўдак эрурман, эрка ўғлонман ҳамон,
Коинотдай мөхрингизла айтсангиз «жоним болам!»

Мен туфайли не машаққат чекмадингиз то ҳануз,
То ҳануз чекмоқдадирсиз бир жаҳон ранжу алам.

Мөхрингизнинг қатрасин ёзмоққа умрим етмагай,
Етмагай сўз оламию, бунга оқиздир қалам.

8. IV. 87 йил.

**Сири ишқимни ким билур
ёлғиз нигоримдан бұлак**

БОРА-БОРА

Излаб гул оразингни арз айладим баҳора,
Кўрсам дея юзингни раъно гулида зора.

Васлинг хумори бўлдим, васлингга умид боғлаб,
Хажрингда ёнди лола ҳам бағри пора-пора,

Муштоқ бўлганимда ўтли қарашларингга
Кўрсатди кўз қарошинг кўк саҳнида ситора.

Тунларга қиёс этдим, кокилларингни дилбар,
Тунлар ёришди, аммо соchlар қораю қора.

Дийдор кўришганимда ишқим баён этолмай,
Термулганимча қолдим сен ёри зулхумора.

Мужгон тифини от деб, ёлворганимда айтдинг,
Бўлмайди, жисму зоринг ўртайди бора-бора.

Орому иҳтиёрим олдинг, санам, шу онда,
Ишқингда ёнди Яҳё, йўқ унда бошқа чора.

ТАРОНА БЎЛСА

Утда ёнарки ҳар жон севги баҳона бўлса,
Қалбига ўт ёқувчи ёри ягона бўлса.

Узга ҳавас, муҳаббат, кўнглига кор этмай,
Ерга хиёнат этмоқ унга бегона бўлса.

Аҳду қарори бардам, ёрини кутса ҳар дам,
Сўзлари куй мисоли донаю дона бўлса.

Меҳнати бир-ла завқи севгисига муносиб,
Ҳар дамида хаёли ёрга равона бўлса.

Икки кўнгилга ҳислар чашмаси берса илҳом,
Ёзгил ғазални, Яхё, ёрга нишона бўлса.

БЎЛМАСА

Хотирим зору паришондир гуландом бўлмаса,
Йўқ дилоромники, жоним бирла ором бўлмаса.

Файрлар ҳайрона қолгай боисин билмай неча,
Ер меҳри бир дақиқа менга инъом бўлмаса.

Назмаро пинҳон эса туйғуларим айб этмангиз,
Не қиласай бу тор кўнгил ҳислар учун жом бўлмаса.

У гуландом бирла тунлар бағрида бўлсак ниҳон,
Биз кутуб тонгларни, дермизки, қаро шом бўлмаса.

Гар ғазалнинг бандига оҳанги мужда бўлмагай,
Дерки Яхе ёр лутфи унга инъом бўлмаса.

ФИРОҚИМДА

Санамнинг сочидан анбар ҳиди қолгач думоғимда,
Саҳарлар нолакор дилдан садо қолгай қулоғимда.

Саҳарда ғунча лаб очдиму деб, ҳайратда лол қолсам
Санам ўтли дудоғин тафтини сездим яноғимда.

Висол они, ажабдурким, жаҳондай бахтга ёр ўлдим.
Нигорим бирла тонг авроқида ҳамхона чоғимда.

Дедим: ёримга қай ондин дилингда ишқ ўти ёнди,
Бу ўт ёнди-ю, сўнмас, дер, санам ўтли фироқимда.

Агәрчи жону тан бирдир, муҳаббат жон аро пинҳон,
Бу гавҳар нуридийдам мисли қолгай кўз қароғимда.

Жавоби борлигини шодумон этганда Яхё дер,
Гўзал қолгай ҳамиша нур бўлиб ҳижрону доғимда.

ЗЕБОЛИК АЙЛАР

Ҳар санам меҳрин қўйиб зеболик айлар ёрига,
Ҳамдами жони бўлиб, шайдолик айлар ёрига.

Бу муҳаббатдан нишонким тарқалур овозаси,
Гоҳи ноз бирлан боқиб танҳолик айлар ёрига.

Ҳам назокатдан яралган беқиёс туйғуларин
Сақлабон пинҳон гаҳи донолик айлар ёрига.

Рашк ўтининг дудидан дунё қародир кўзига,
Тарқалиб дуди яна рўшнолик айлар ёрига.

Асрабон бегонадин ўз ёрини ҳар лаҳзада,
Гоҳ санамлик, гоҳи дўст, ошнолик айлар ёрига.

Жону дилдан ёса Яҳё дилрабоси мадҳини,
Ул санам гул рамзи-ла барнолик айлар ёрига.

ЁР КЕЛГАНИДА

Кўнглимда меҳри оташ, ул ёр келганида,
Оlam бўлур мунаввар, дилдор келганида.

Изҳори севги тақрор, юз кўргали юрак
зор,
У ҳам менингла шодон, ҳар бор
келганида.

Гўёки кенг жаҳонни олгай ўзига кўнгил,
Ширинсуханла меҳри изҳор келганида.

Яҳё оловли тунлар қўйнида куй битаркан,
Таскин топурки дилбар ашъор келганида.

КЎРМАГУНЧА

Васлига тўймагайман бедор кўрмагунча,
Офтоб юзини очмас дилдор кўрмагунча.

Оlam мунаввар ўлмас ошиқ кўзига ҳар тун,
Дилбар жамолини ул бир бор кўрмагунча.

Бегона сабру ором то жилва бирла ёrim
Шайдолигимни такрор-такрор кўрмагунча.

Гул юзига нур бериб нозик табассум ўйнар,
Сўнмас жило экан бу ағёр кўрмагунча.

Ер иома ёёса гарчи кўнгил видоси шунда,
Кўзлар тўярму унга минг бор кўрмагунча.

Яхё дедики, дилбар қалб ичра бир ниҳонки,
У парда ичра пинҳон мен зор кўрмагунча.

КҮЙИДА

Мен йироқларда, хаёл қолган нигорим уйида.
Зар сочиб, зар кокилин ёйган Зарафшон бўйида.

Лаҳза-лаҳза кўзларим кўргай висолин аксини,
Уртанур жисмим ҳамон ул сарвинаозим кўйида.

Сориниш шомида ҳижрон торини соз айласам,
Янграгай тонг чори у ошиғ кўнгилнинг кўйида.

Ҳар баҳор янгидан очгай дилнавозим кўркини,
Зар сочиб зар кокилин ёйгай Зарафшон бўйида.

БАЕЗ ҮЗГА

Менинг чун бўлмагай сенсиз ажойиб сарвиноз ўзга,
Дилистонимни банд этган диловар, дилнавоз ўзга.

Ибо бирланки идрокинг чиройинг зийнати бўлса,
Ғазаллар авжи номингла наво этганда соз ўзга.

Менга меҳринг вафо бирлан садоқат бирла боғланса,
Жаҳон мулкида бўлмаским менингдек сарфароз ўзга.

Садоқат бирла меҳнат борасида сенки танҳойим,
Васл айёмида гулсан, таманно ўзга, ноз ўзга.

Бу кўйда севги тавсифи агарчи қатра бўлганда,
Унинг мадҳин калом этсам бўларкан бир баёз ўзга.

Назм Яҳёга жон эрса, ғазалдир завқу илҳомим
Ғазаллар завқига борму унингдек ишқибоз ўзга.

15. 11. 1986 йил.

ВО АЖАБ

Вася уйида дилбарим қилди
таманно, во ажаб,
Ё менинг қошимда пайдо бўлди
Лайлло, во ажаб.

Нозланиб боқди санам, бошим
силаб ноз ишвада,
У мени Юсуф дебон, бўлди
Зулайҳо, во ажаб.

Фунчасини қўйди, лаблар узра
ёнди бир олов,
Бир умрга айлабон, куйига шайдо,
во ажаб.

Бир қулиб қўйдию, сўнг ҳолим
кўриб мафтун бўлиб,
Ўтда ёнган кўзларим қилди томошо,
во ажаб

Кўзларида ёнди меҳри, мавжи чун
оташ бўлиб,
Шул экан баҳтим дея, лол
бўлди Яхе, во ажаб.

БИЛМАЙ

Кирмас эдим чаманга раънолигингни билмай,
Ишқингда ўртамас дил барнолигингни билмай.

Ойинаи жаҳонда кўргандада оразингни,
Мен лол қолган эрдим лайлолигингни билмай.

Хониш этиб садоқат мадҳин тараннум этдинг.
Жўр бўлди сенга булбул донолигингни билмай.

Елғиз ғазалим дўстинг, деб ўйладим ва лекин
Нозу назокат узра танҳолигингни билмай.

Лайло бўлиб жунунга солганда кўз қарошинг,
Ёндим аламда кимга ошнолигингни билмай.

Сўнг кўзгудан жамолинг ўчди, санам, тамоман,
Хонишларингга Яхе шайдолигини билмай.

ЖОЗИБА

Мен санам шайдосиман,
холим кўриб мажнун деманг.
Ишқи бирлан лоларанг
бўлган жигарни хун деманг.
Лола ранги бўлди гулхан,
жисми зорим ёндириб,
Сўнмагай бу машъалимни
сиз кўриб учқун деманг.
Хар дақиқам баҳтиёрdir
ёр ила, дўстлар, мудом.
Баҳтиёрлик соатим тинмас,
уни бир кун деманг.
Дилбарим ҳуснига муштоқ
бўлмогим бўлмас адо,
Тўймагум ҳаргиз чиройин,
бир кўриб мамнун деманг.
Ер табассум айласа
ою, қуёш ҳам маҳлиё.
Унда минг жозиба мавжудким,
фақат гулгун деманг.
Хар куни, Яҳе, ўзининг
ёри бирлан баҳтиёр,
У фақат ўз ёрин айтур,
ўзгага мафтун деманг.

СЕНСИЗ

Кўнгил наволарин соз этмайди тор сенсиз,
Софинганимда қўлда йиғлар дутор сенсиз.

Боғларни кезганимда, доғингни чекканимда
Ҳам боғу ҳам чаманлар кўзларга тор сенсиз.

Васлиғ алангаси-ла ҳар ёна мен кезурман,
Бошим олиб кетурга йўқ, мен беқарор сенсиз.

Кўзлар юмулса ҳамки, бедор эрур вужудим,
Бир лаҳза тоқатим йўқ, мен беқарор сенсиз.

Ҳар лаҳза ёдим узра, дилбар, гўзал жамолинг,
Гар келмасанг бу кўзлар кўп интизор сенсиз.

Яҳё ғазал адосин номинг-ла битказолмас,
Келмас илҳом париси аслида, ёр, сенсиз.

МЕХРИНГИЗ

Дилдорлик айлаб ҳар замон,
Лутфу қарамда бегумон,
Бизга бағишилаб бир жаҳон,
Оташ эканми меҳрингиз.
Ё кўзда борми сеҳрингиз.

Ишқ оташи гулхан бўлиб,
Ё лолазор — гулшан бўлиб,
Бир жону ҳам бир тан бўлиб,
Оташ эканми меҳрингиз,
Ё кўзда борми сеҳрингиз.

Шаҳло кўзингиздан зиё
Бахш айлабон меҳригиё,
Қўзларга бўлгач тўтиё
Оташ эканми меҳрингиз,
Ё кўзда борми сеҳрингиз.

Сиздан ажаб лутфу қарам
Қўнгилга ором, эй санам,
Сиз бор учун йўқ дилда ғам,
Оташ эканми меҳрингиз,
Ё кўзда борми сеҳрингиз.

Бахтдир висол айёми ҳам,
Ҳар субҳу ёки шоми ҳам,
Яҳё дилин илҳоми ҳам,
Оташ эканми меҳрингиз,
Ё кўзда борми сеҳрингиз.

СИРИ ИШҚИМ

Сири ишқим ким билур ёлғиэ нигоримдан бўлак,
Кўзларимга ким боқур кўзи хуморимдан бўлак.

Гар висол онида ёрим гул жамолин кўрмасам,
Тоқат айларму ҳаёт сабру қароримдан бўлак.

Узгалар боқса нигорим ҳуснига ёнгум яна,
Дилдә бир дарё тошар, рашк бирла оримдан бўлак.

Гар маломат хотирим этса паришон баъзида,
Ким менга таскин берур гул юзли ёримдан бўлак.

Яхши билмак ишқ сирин яхши кўрмаклик деманг,
Ким билур ҳажрини тунлар ишқу зоримдан бўлак.

Юзда гоҳида табассум гарчи дил ошифтаҳол,
Ушбу савдо бошда борким ихтиёримдан бўлак.

Софийиши байтини Яҳё сўз билан изҳор этур,
Унга сўз қўшмаски ҳеч ким интизоримдан бўлак.

БАРНО КЕРАК

Дил уйига хуш кирому, оташин сиймо керак,
Нозанин ёрим, гулим ул дилбарим барно керак.

Күрмасин ағәр дейман васлимиз бүстонини,
Ердин менга ишора, бир ширин иймо керак.

Хаста дил ишқ оташининг тафтидан топгай даво,
Ушбу оташдан менга ёр, нозу истиғно керак.

Тоқатим йўқким, жудолик ишқ элига хос эмас,
Мен жунунлик айлаганда қошима Лайлло керак.

Бағритошлар олами ишқ офати бўлмоғидин,
Ошиқ аҳлига дамо дам ўзга бир дунё керак.

Шод бўлгум дилбарим ҳар лаҳза ёдим айлабон,
Айтганида: шу жаҳонда мен учун Яҳё керак.

КҮНГИЛ

Ташнадир меҳринг булогига, vale қонмас кўнгил,
Истаги етгай фалакка, гарчи вулқонмас кўнгил.

Сен каби кўксим аросида ҳаётдир, у ҳаёт,
Шу сабабли севгидан ҳеч пушаймонмас кўнгил.

Жонимиз сарчашмасию, эзгу хислар кўзгуси
Синса ҳаргиз аслига келмоғи осонмас кўнгил.

Излама қайларда, деб ошиқ йигитнинг кўнглини,
Қўлларингда эй пари, у танда пинҳонмас кўнгил.

Айрилиқ шомида жом тўлгай ситамлар қонига,
Гарчи кўнгил беғубору аслида қонмас кўнгил.

Таъналар занжирбанд этган билан бўлмас асир,
У сени дер, ишқ вафодан ҳеч қачон тонмас кўнгил.

Бўлса гар машъал юрак. Яҳё йўли ойдин мудом.
Куйдирап ўтда рақибин, ҳам ўзи ёнмас кўнгил.

ТОНГ ҚҰШИҒИ

Субҳидам ўз пардасин очған маҳал
Тонг юзига офтоб қўйганда ҳал,

Еунча алвон қалбини жон айлабон,
Интизор булбулга келтиргач асал.

Сенга етгайму саломим, билмадим,
Ишқ муаммоси қачон бўлгуси ҳал?

Мен сиёҳ айлаб кўнгилнинг қонидан,
Нозанин номинг қўшиб ёздим ғазал.

Ҳар нафас ёнингга учмоғим келур,
Хатларим бўлса қанотим, эй гўзал.

Йкки дил шайдолиги — Яҳе сўзи,
Ер васли бўлди тақдирӣ азал,

ОРАЗИНГ

Оразинг олдида, ёр, гул жамоли ол дедим,
Ҳам бари бўстон чиройин қатраи мисқол дедим.

Оҳ, эсиз гул барги сўлгай, гул жамоли сўлмасин,
Гул чиройингни санам, кўз мардумида қол, дедим.

Қатрай оби зилолинг юз узра гоҳи равон,
Гарчи инжудир алар, алвон юз узра ол, дедим.

Дил дедиким, ушбу ганждир қанча озору алам,
Дилга мен ганжини қолдир, ранжини сен ол, дедим.

Сўрсалар, Яхё на деб бул қилмишингни боиси,
Ёр ашкин рашку ҳижрон бобида тимсол, дедим.

ЁРГИНАМ, ДИЙДОРГИНАМ

Эй муносиб ёргинам,
Барною, хуш рафтторгинам,
Қўш хилоли нозанину
Кўзлари хуморгинам.

Тандаги жоним сенга
Ҳам аҳду паймоним сенга,
Тоза виждоним сенга,
Эй ёри беозоргинам.

Сендан ўзга ёр йўқ,
Бир маҳрами асрор йўқ,
Меҳрибон ғамҳор йўқ,
Дилбарим, дилдоргинам.

Гоҳ шоҳман, гоҳи гадо,
Ишқинг куида мубтало.
Бўлмайин сендан жудо,
Эй маҳрами асроргинам.

Ишқ йўлини поёни йўқ,
Ошиқ ишин осони йўқ,
Севгининг армони йўқ,
Сен номусим ҳам оргинам.

Шодлигим, завқим ўзинг,
Жонроҳати ширин сўзинг,
Кўрмасам гулгун юзинг,
Девонаман, гулёргинам.

Ҳар каломинг, розларинг,
Хушдир менга эъзозларинг,
Хўп ярашгай нозларинг,
Гоҳида шўх, айёргинам.

Гул жамолинг куйлабон
Яҳё қувончи бир жаҳон.
Бахтима бўлгин омоқ,
Эй ёргинам, дилдоргинам.

8. XI. 1985 йил.

ЖАМОЛИНГ

Муруват қил гуландомим, ки васлинг фурсати келсин,
Нигоҳим интизор ўлмиш, жамолинг сурати келсин.

На суратким, жамолинг орази ойина қалбимга,
Дамо-дам фикру ёдимда юзинг холу хати келсин.

Менам Мажнуни зорингман, кўйингда бир гадо янглиф,
Кўзим яйратгали бир дамки, Лайло талъати келсин.

Сигинган онима борлиққа, ҳажринг бирла ўртансам,
Ширин ёдинг олиб кўнглимга севгинг роҳати келсин.

Муҳаббат мулкида зор ўлмоғим қисматда бор эрса,
Менга Фарҳод фироқи бирла ошиқ тоқати келсин.

Муяссар бўлганида хаста Яхё гашти васлингга,
Евонинг шуъласи бирлан дудоғинг шарбати келсин.

18. XI. 1985 йил.

СИЗДАН ВА БИЗДАН

Санам, ишқ оламида бекиёс завқу сафо сиздан
Ки, ўтли кўйингизда ҳар нафас бўлмоқ адо биздан.

Сизу биз ишқ аро туйғулар оввораси бўлсак,
Шижаот биздану, иффат ила шарму ҳаё сиздан.

На ҳолат тушмасин бошга, мұҳаббат риштамиз бирким,
Чирой сиздан ва сизга бир жаҳон меҳру зиё биздан.

Рақиблар таънасига қилмайин парво садоқатда,
Мудом бирдай қолиб бўлмоқ ҳамиша дилрабо сиздан.

Баробармиз ҳаёт уммони узра меҳнату завқда,
Фусункор туйғулар сиздан ва порлоқ муддао биздан.

Дегай Яҳё, ҳаёт бирлан мұҳаббат умр йўлдоши,
Бу қўзлар ўнгига мангү қолиш нозик адо сиздан.

24. I. 1988 йил.

НАҚҚОШДАН

Қай чаман кўрки намоён ўсма қўйган қошдан,
Тола соchlар узра пинҳон бу севимли бошдан.

Кўнглида нелар кечар, не истагай жононамиз,
Не кутар гулюз табиат ном ажиб наққошдан.

Жисму зорим икки хат остида икки жодуда,
Гар қаро кўзлар кечирмиш қанча савдо бошдан.

У ақиқ лаблар аро не инжулар саф тортишиб,
Бўлдими пайдо алар кўздан тўкилган ёшдан.

Ишқ аро энг шод онлар, кўзда ёшлар ҳам бўлур,
Шу сабаб ажралмасин дил севгили сирдошдан.

Кўйларин жилвасини қай жилодан олди, деб,
Сўрсангиз, Яхё дегайким, сабр ила бардошдан.

СҮРМАГИН

Дилрабо, ҳижронни мендан сўрмагин,
Гул ўзинг, бўstonни мендан сўрмагин.

Қўйларим, хонишларим ёдинг билан,
Нолаю ағонни мендан сўрмагин.

Сен эмасму истагим, шайдолигим?
Орзуу армонни мендан сўрмагин.

Кўзларинг узра ёнар сайёralар,
Қайда, деб, осмонни мендан сўрмагин.

Хаста бўлсан боиси соғинганим
Сен ўзинг — дармонни мендан сўрмагин.

Биргина ширин сўзинг-ку минг китоб,
Ез! — дея, достонни мёндан сўрмагин.

Дил агар маскан эрур қалбинг аро,
Борлигим сен, жонни мендан сўрмагин.

Севгимизга тоза виждоним гаров,
Аҳд ила паймонни мендан сўрмагин.

Интизорлик ичра Яхё ўртанур,
Ишқ аро туғённи мендан сўрмагин.

ЕРГА

Гул юзга хол қўйма,
аслида холи бордир.
Қошга тегизма олмос,
қошинг ҳилоли бордир
Термулма сарву қадлар
бўйига, эй дилором,
Ҳусн оламида ёлғиз
қаддинг ниҳоли бордир.
Гулга этиб тавозе,
сўрма гулоб ундан,
Гулгун юзингда, дилбар,
гуллар жамоли бордир.
Сен ғунчанинг чиройин
мафтуни бўлма мунча.
Ғунча лабингда алвон
гулларнинг оли бордир.
Рашк айлама бўлаклар
ҳуснинга, ёр, ҳарғиз,
Ҳар боқишинда заррин
офтоб мисол бордир.
Ширин калом сўрасанг,
Яхё бўлур хижолат,
Ҳар бир сўзинг ғазалдир,
тилларда боли бордир.

ДИЛКУШОДИР

Ширин сұхбатларингиз дилкүшодир
Каломингиз хазин қалбимга жодир.

Нигоҳингиз ёнур гул ранги бирлан,
Нечунким, зулфингиз тундай сиёдир.

Чаманлар бүйи хуш рафтордингиздан,
Майин эсган ажиб боди сабодир.

Этолгайму қалам тасвириңгизни,
Агарчи ҳуснингиз нозик адодир.

Шунинг-чун то ҳануз овора күнгил,
Қарору сабридан бирдай жудодир.

Яна Яхё этаркан тасвириңгиз,
Мұхаббат домига у мубталодир.

КЕЛИБДИР

Бўстон кўринди кўзга ширин хаёл келибдир,
Гул атрини олибон, аста шамол келибдир.

Гўёки кўзларимда бўлмиш баҳор намоён,
Нозик табассумила соҳибжамол келибдир.

Тенгсиз хаёл жаҳони жаннат яратди кўзда,
Гўёки қошима ёр, нозик ниҳол келибдир.

Қалби бўлибдир чашма ораста туйғулардан,
Оби ҳаёт олибон менга зилол келибдир.

Холим сўрабди дилбар, тарқатди мушку анбар,
Мехри мисоли гавҳар, қоши ҳилол келибдир.

Ширин хаёл яратган бўстон ичиди Яҳе,
Севги таронасила куй bemalol келибдир.

28. III. 1986 йил.

ҮТГАН КЕЧАЛАР

Энг сўлимдир ёр учун мен
зор ўтган кечалар,
Еди васли бир-ла кўп
бедор ўтган кечалар.
Дилрабо васли насиб этса
шудир хуш онларим,
Икки кўнгил бир бўлиб
хумор ўтган кечалар.
Жилвагар этса чиройи
ҳар қоронги тунни ё
Минг баҳор кўрки ила
гулзор ўтган кечалар.
Чайқалур сарҳуш бўлиб
шунда само юлдузлари,
Ой ҳам маству ўзим
хушёр ўтган кечалар.
Ёр ила кутсак саҳарни
ишқимиз дунёсида,
Биз учун чексиз, рақибга
тор ўтган кечалар.
Севгининг ҳар лаҳзаси,
Яҳё, саодат онидир,
Билки, ҳаргиз бўлмагай
такрор ўтган кечалар.

КУЙЛАР

Дилбар қўлида сози,
Ҳар ноласида нози,
Ноз узра ишқ рози,
Кўзи хумор куйлар,
Чертиб дутор куйлар.

Куйлар кўнгил хуморин,
Ҳам санъатин, баҳорин,
Айтиб кўнгилда борин
Гул юз ниғор куйлар,
Чертиб дутор куйлар.

Куй жилвагар ўзидаӣ,
Чақнаган юлдузидаӣ,
Оҳанглари сўзидаӣ.
Ерига зор куйлар,
Кўзи хумор куйлар.

Бахтин этиб тарона,
Куйлади ёна-ёна,
Шу дилрабо замона
Яҳёга ёр куйлар,
Кўзи хумор куйлар.

МУДДАО

Ўз кўрки оразига, ҳусн аҳли маҳлиёдир.
Бу ораздан кимлардир ўз ақлидан жудодир.

Шайдолик узра одам кўкларга учтуси бор,
Кимларга бу насибу кимларга не балодир.

Ҳусн аҳли дерки кўплар пойимга бош қўйган,
Нечун алар бу янглиғ орзуга мубталодир?

Ҳусн аҳлига муҳаббат бўлгач насиб баногоҳ
Шу онда фикру ёди ҳижронга ошнодир

Ҳижронда куйса жонлар орому сабри қайдა?
Ерини қўмсаганда кўйида бир гадодир.

Ишқ аҳли қисматида ҳар неки бор, бахти шул.
Севги куйини ёзмоқ Яҳёга муддаодир.

БИЛМАДИНГМУ

Ишқимни дил рубобин торида билмадингму?
Шайдолигимни булбул зорида билмадингму?

Хонишларимни тинглаб ҳар ғунча юз очаркан,
Софинганимни гуллар норида билмадингму?

Қўнгил пиёласидай тошганмикан пиёла?
Қалбим тусини тоғлар қорида билмадингму?

Жон пардасида васлинг пинҳон экан дилимда,
Қизғанганим йигитлик орида билмадингму?

Ҳар лаҳза-ю дақиқа ёдинг-ла кечса шудир:
Ошиқ кишини касбу коридан билмадингму?

Яҳё сўзини изҳор этмакка чора топмай
Қўнглида минг хижолат борида билмадингму?

ОРАЗИНГИЗ

Рафттору оразингиз оташму ёки жонму,
Е анда, эй гуландом, жоним менинг ниҳонму.

Боққанда лол қолурман, ҳам баҳралар олурман,
Рашк ичра ўртанурман — бу яхшиму, ёмонму.

Бегона кўздан асраш, ё сизни жонда сақлаш,
Ҳар лаҳзада сўроқлаш ҳижронму, ё гумонму.

Мен борлигимда койиш, кетганларимда зорлик,
Дилхаста кўнгли торлик, бу севгидан нишонму.

Оlam-маломатига бардош этиб менинг-чун,
Номардга нафратингиз ағёр учун аёнму.

Бу митти қалбингизга дунёни жо қилибон
Яхёга шафқатингиз миқёси бир жаҳонму?

17 декабрь 1989 йил.

ЭЙ САНАМ

Эй санам, гул юзларинг посбониму пайваста қош?
Лабларинг узра қизил гул ғунчаси қўйганму бош?

Қўзларинг кўргач само ўз акси бирлан маҳлиё,
Навниҳол ҳам қоматингни олдида эгмасму бош?

Бир тәббасуминг-ку бўстон ҳуснidan бергай дарак,
Не сабабдан лоларанг рухсоринг узра қатра ёш?

Майлиму берсам савол, қай дил гирифтори ўзинг?
Айт, қиройинг баҳридин бегона қай бир бағритош?

Сув парисиму ўзинг, аслингни Яхё билмади,
Сочларинг ҳар толасин зар бир-ла ювганму қуёш?

ЧОРАСИЗЛИК БАЙТЛАРИ

ЗАРРА УЧҚУНДА

Кўлимга боз қалам олдим,
нигорим бўйи бор бунда,
Менинг бирла ғазал битганди
ҳар баҳтиёр кунда.
Бу кунлар дилрабо васлига
мен ёр ўлганим бўлса,
Ғазаллар ҳам симоб янглиғ
оқиб келган эди шунда.
Ғазал ёзмоқдаман тақрор,
санамнинг ёди — илҳомим,
Сўлим айёмларим қайта
намоён бу хазин тунда.
Қалам менга хабар бергай
нигорим ҳолидан ҳар он,
Йўлимга интизорим, интизор
эрмиш менга кунда.
Қалам элтар нигоримга бу
дардли зори-жонимни,
Юрак ҳамроҳ бўлур унга,
ўзимким гарчи тутқунда.
Дегай Яхёки илҳом сўнмасин
то танда жоним бор,
У гулхандай ёниб кетсин,
агарчи зарра учқунда.

8. XI. 1985 йил.

ДИЛДОР ҚОШИДА

На бахт эрди менга хуш онларим дилдор қошида,
Унинг меҳру вафо бирлан тикилган кўз қарошида.

Муҳаббат мавжи чарх урмиш эди ёрим қувончию,
Висол айёмларидагуллаган ораста ёшида.

Кўзимнинг гавҳарига нур келиб чақнар эди ўтлар,
Бу ёғдулар ниҳон энди санам меҳрин қуёшида.

Ўзим бахтимга қувнаб, во ажаб дердим ўшал онлар,
Икки жодусининг гул юз билан ҳуснин талошида.

Дамо-дам мубтало эрдим унинг гулгун жамолию
Табассум бирла, ноз бирла менинг ҳолим сўрошида.

Мени банд этдилар ногоҳ ки, ёр қолмиш аросатда,
На кун бўлмиш санамнинг энди ёлғиз ғамли бошида.

30. I. 1986 йил.

ХАЁЛ

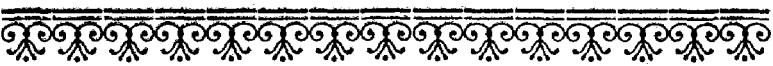
Дилим титрар, қўлим титрар,
вужудим титрагай бирдай,
Ўзим эрмас, хаёлим истагим
ҳам банди занжирдай.

Буён келтиридилар, билмам
на кечгай энди аҳволим,
Дақиқам даҳшати гўё менга
бир сирли тақдирдай.

Вужудим узра қолмоққа
кўнгилнинг тоқати ҳеч йўқ,
Чиқай дейди танимдан у
ўзи чиқмоққа қодирдай.

Жудолик, хасталик, ҳижрон,
муҳаббат ҳам висол дарди
Кўнгилни ушлагай танда,
бўлиб митти баҳодирдай.

16. IX. 1985 йил.

ЗАВҚЛИ АЙЕМ

Эй ҳаёт, қилгил муруват, қайтадан номим керак,
Меҳнату, ижодда ўтган завқли айёмим керак.

Тўхтатиб қўйғил рақибнинг гийбату жабри етар,
Менга осойиш берувчи субҳ ила шомим керак.

Сабр қилдим неча йил қийналди жон бўғтон аро,
Эй ҳақиқат, келгин энди, менга пок номим керак.

Бошга тушди барча жабру ҳам ситамнинг бор тури,
Қолган умримга назм ҳам нурли илҳомим керак.

Қайтмáгай дерларки ёшлиқ, лек баҳор қайтгусидир,
Қайтадан келсин баҳорим, шўх дилдорим керак.

Дилрабо ёди билан Яхё ўтар зор ҳар дами,
Дил уйига меҳрибон сарви хиромоним керак.

4. V. 1986 йил.

МУНАВVAR ҚИЛ

Азиз қисмат, кел энди бу қаро шомим
мунаввар қил,
Менга озодлик гаштиң қүёш янглиғ
муқаррар қил.

Кечиргил гар хато қилган эрсам
босган изим бирлан,
Хаётниң нашъасини кўзларимга
дурӯ гавҳар қил.

Хаётдан ҳам ширин эркан азиз
озодлик гашти,
Унинг ҳар лаҳзасин асраб умр
йўлимда сен зар қил,

Керакмас молу зар менга, агар
кўқдан ёғилса гар,
Хаётимни менинг тупроғ ила
майли баробар қил.

Бўлурман ўлгунимча хоксor ҳам
элга содик қул,
Бу йўлда, қисматим, Яҳёга энди
мангу бовар қил.

16. IX. 1985 йил.

ХАБАР ҚИЛГИЛ

**Сабо, бу ҳолу зоримга келиб бирдам назар қилгил,
Мени тарк айлагил сўнг, ёр қошига сафар қилгил.**

**На кўрдинг, на эшитдинг, сўнг бу аҳволи ҳазинимдан
Ушал мунис нигоримга бу аҳволим хабар қилгил.**

**Алам ютди бу икки чашму зорим чашмасин бирдай,
Висол ашкин олиб кел, чашму ҳайронимни тар қилгил.**

**Менинг бирлан сифинсин дилбарим тақдир қуёшига,
Бу эзгу заррадан зардоб дилистонимни зар қилгил.**

**Фарибинг ҳолидан сўз очмагил зинҳор ғанимларга,
Риёкору, баҳиллардан, сабо, бирдай ҳазар қилгил.**

**Етар Яҳёга тақдир жабри бирлан таънайи ағёр.
Машаққат йўлларимга ҳам ўзинг бир бор гузар қилгил.**

29. V. 1986 йил.

ҚОЛМАДИ МАЖРУҲ ТАНИМ

Қолмади мажруҳ таним аъзоларининг соғи ҳам,
Банд аро сўлмоқда серташвиш умр япроғи ҳам.

Евларимнинг қастидан бу ерда ҳам йўқдир омон,
Бунда мен зорга йўқдир фароғат чоғи ҳам.

Тинмайин қўмсаб эзилган рўзгорим меҳрини,
Тўтиёликка топилмас хонадон тупроғи ҳам.

Бетиним оққан билан пинҳон бу ашким охири,
Нам қуриб қолди, эриб кетмишки кўзлар ёғи ҳам.

Қанча армону, тилак бўлмиш ниҳон кўнгилга,
Энди заҳм ҳолига кирмиш хаста кўнгил доғи ҳам.

Бағри тош қисмат мурувват айлагил Яҳёга, кел,
Қайғу бас, бўлсин насиб эркин ҳаёт кечмоғи ҳам.

5. VII. 1987 йил.

ДИЛДА АРМОН

Сўрма аҳволимни, дилбар, завқдан бегонаман,
Гоҳида ошуфта ҳолу, гоҳи ўтда ёнаман.

Энди билмам, жону дилдан завқланиб кулмоқ нима,
Ҳамдамим танҳо қаламдир ғам билан ҳамхонаман.

Дилда армон бўлди зардоб, қатралаб кўздан оқур,
Эсласам мушкулларимни шул замон девонаман.

Ҳолатимни гар унутсам қатра ором чоғида,
Эслабон жўшқин ҳаётим, уйқудан уйғонаман

Завқли онлар, шеър гашти, дўсту ёронлар қани,
Эслабон созу навони қайта ўтда ёнаман.

Қайдадир у соз авжи, қайда нурли кечалар,
Энди ҳасрат гўшасида ёлғизу бир донаман.

Эй азиз тақдир, ўзинг қилгил раюн Яхё йўлин,
Йўқ эса олам элида лаҳзалик ўғонаман.

20. V. 1986 йил.

МЕХРИНГ ЗИЛОЛИ

Жигарнинг қони оқди кўзларимдан,
Уни меҳринг зилоли бирла тўлдир.

Аламнинг дуди келса сўзларимдан,
Нигорим бил, кўнгил армони мўлдир.

Муҳаббатнинг йўли гар ихтиёrim,
Гулим, бил сен томон бу тўғри йўлдир.

Қалам гар энди бўлса йўғу борим,
Унинг соҳибу бу хаста қўлдир.

Ёзарман айрилиқнинг дочу дардин,
Чаманзорим букун кўзларда чўлдир.

Сурай десам кўзимга васли гардин,
Ғанимлар айтадир: Яхёни ўлдир.

Үлим йўқдир менга, куйдай ҳаётман
Ҳаётим сўнгги ҳам равшаник йўлдир.

21. IX. 1985 йил.

ҲИЖРОН БУКУН

Сен у ёнда, мен бу ёнда,
ўртада ҳижрон букун,
Туйгулар оввораликда йўл кутиб
сарсон букун.
Энтикиб мен соғинурман, қуш
қанотим йўқ, валек,
Етгали қошингга ёрим, йўқ эса
имкон букун.
Чора изларман заковат бирла
бардош мулкидан,
Бор хаёлу, фикру ёдим
гарчи бепоён букун.
Сен менга омад тилайбер
севгимиз умри ҳақи,
Чин муҳаббат ҳам менингдек
зору, саргардон букун.
Бу жудолик боисидан лек
ёниб кул бўлмагил,
Яхши фурсатларни куттил —
ноумид шайтон букун.
Ҳақни топмоқ гарчи душвор
лек Яҳё ҳақ дся
Бу машаққат йўл аро
излайди бир имкон букун.

9. XI. 1985 йил.

ЕШ ЙҮҚ

Қўзларимдан қон келадур, чунки энди ёш йўқ
Менда бундай қайғуларга зарра ҳам бардош йўқ.

Қолмади бардоши тоқат, сабр ҳам бўлди адо,
Қайғуни ўйларга ортиқ тан ғарибу бош йўқ.

Қўчанинг тоши каби бу бошимга жой йўқ.
Ўз билан ўзни уролмас ургали бир тош йўқ.

Мен жудоман хешу бордан, дилда ғамлар тоғ қадар,
Барча бунда ларидир, бир меҳрами сирдош йўқ.

Ҳолатимни сўз билан айтурда имкон бўлмаса,
Заъфарон рангим чизарда бегараз наққош йўқ.

Еру зорим уйда нолон, бунда Яхё интизор,
Бу ғариф ҳолимда ёримдай менга сафдош йўқ.

22. IX. 1985 йил.

СҮЛГАНИ ЙҮҚ

Юрак юз пора, аммо
сўлгани йўқ,
Қизил қонға бўялган,
ўлгани йўқ.

Умид отлиқ даво анга
нажотдир,
Умрнинг нашъаси-ла
тўлгани йўқ.

Умид — фикримда оташ
ҳам қанотдир,
Умид — бу ҳолатимда
зўр саботдир.

Умид бирлан яшарман,
боз яшарман,
Умид — озодлигу
менга ҳаётдир.

5. X. 1985 йил.

К У Т

Сабо, гам гўшасида турганим билгилу, пинҳон тут, Кўринмассан, кел эй ёнимга ҳамроҳ бўлгилу, қон ют.

Сени кўрмаслар асло ёвларим, бўл ҳамдамим бирдам, Бу ёлғизлик балосинда арзим айтсам майди, маъзур туб.

Кўриб бу ҳоли зорим, сўнгра бор, дилдор қонига, Кўнгил қонидан олган лолани ёримга зинҳор тут.

Олиб бу оламда ёр кўргуси кўнгилдаги доғим, Санамнинг хотирин сақла ки бўлмай у паришон тут.

Нигоримга саломим айт, дегил муштоқлигим албат, Дегил Яхё келур бир қун, дегилки сен нигорон кут.

13. V. 1960. 16

ХАРИДОР ЭТ

**Мурувват айлагил олам, менга субҳинг харидор эт,
Еруғ тонгинг жамолин қисматим шомида изҳор эт.**

**Ётар жабру жафо, ортиқ маломатларга тоқат йўқ,
Ғанимлар интиқоми келса радду инкор эт.**

**Багишла энди субҳингни саболарга дейин розим
Ки, инсон шавқу завқи қайтадан қалбимда такрор эт.**

**Мени тарқ айлаган бахтим агар гафлатда хоб этса,
Хабарсиз, бемуруват толеним, бахтимни бедор эт**

**Сабо, кел, муждалар берсам олиб боргил яқинларга,
Менинг орзуларим бирлан аларни ҳам хабардор эт.**

**Аларга мунтазир Яхё, дили қон, деб, хитоб айлаб,
Менинг соғинчларим, дардим гўзал ёримга изҳор эт.**

3. VI. 1987 йил.

**Куйла созим яхшиликни
жисм аро жон борича...**

БОРИЧА

Куйла созим яхшиликни жисм аро жон борича,
Тоза ҳислар бор бўлсин, орзу, армон борича.

Коинот измида инсигч, улки ҳар недан улуг,
Эзгулик бўлсин омон ер бирла осмон борича.

Тўғрилик қаддин кўтартсин, юз қаро бўлсин ғараз,
Тўғрилик бўлсин омон оламда дармон борича.

Юз кўришмоқ онода ғийбатга одат килмайин,
Тарқ этайлик бу ғаразни токи имкон борича.

Не ҳаёт мотамсародирким хусумат дудидан,
Чек қўяйлик биз хусуматларга виждан борича.

Учса шафқат гар тафаккур мулкидан инсон заиф,
Жон ичида асрангиз шафқатни дармон борича.

Қанча савдо бошга тушгайким баҳиллар жабридан,
Үт қўяйлик фитналарга дилда туғён борича.

Чек қўяйлиkkим ҳасадга, у разолат келтиур,
Ҳар киши қочсин ҳасаддан, то пушаймон борича.

Дол этмайлик ҳақиқат қоматин ифво билан,
Қадди рост бўлсин ҳақиқат токи имон борича.

Яхшилик мисли қуёш деб; куйласин Яҳё мудом,
Яхшилик қолгай абад, оламда инсон борича.

ЗИЁ КЕЛСА

Ҳаётим порлагай, назмим қуёшидин зиё келса,
Аруз дурданасидин байтларимга тўтиё келса.

Ширин сўзу-сухан дунёсининг поёни йўқ ҳаргиз,
Қаломимдан ажаб мазмун ила ётган жило келса.

Гўзал лутфу латофат бирла ўтли байтлари гулранг
Навоий назми дунёсин кезиб оташ нидо келса.

Буюк аждодлар фикру хаёлин ўзда жам айлаб,
Ўшал Хайём фикридин менга жўшқин садо келса.

Шаҳид ўтмиш йироқларда улуғ ёшида Шомашраб,
Назм қасри эрур обод унингдек бир гадо келса.

Менга гар зарварақлар сўйласа Бобур каломидин,
Кўнгилга ушбу сиймо байтлари хуш жо-бажо келса.

Неча қилди фигон Фурқат ватан кўйида оввора,
Ғазаллар жон олур ҳаргалки ундан илтижо келса.

Саида ўтди зор, сабру-қаноатда нафис куйлаб,
Нафосат боғидан ишқ аҳлига меҳру вафо келса.

Азимий ўтди — сафдошим, неча ўйноқи байт қолди,
Аруз куйида оввора унингдек мубтало келса.

Муҳаббат куйчиси мумтоз Эркин назми дилбарким,
Санамлар оразин акси бўлиб янги ҳижо келса.

Эзилган жону-зорим истагай озод баҳор гаштин,
Ҳаётимнинг баҳорила сарин боди сабо келса.

Гўзалнинг меҳри Яхё куйлари узра тараннумдир,
Муҳаббат мулкига қайта кулиб нозик адо келса.

31. I. 1986 йил.

ҚОЛГУСИ

Сўнса вулқон гарчи сокин, ўрнида тоғ қолгуси,
Ундан оқкучи кумушранг чашма, ирмоқ қолгуси.

Яхшиларнинг зийнати бўлса, жаҳонда ҳиммати,
Яхшилардан қанча кошона, чаман боғ қолгуси.

Чўлни обод айламоқ ҳалқимга хос олий ҳунар,
Меҳнат аҳлидан саноқсиз, нурли қишлоқ қолгуси.

Норасо, кўнгил қаролар бир куни бадном бўлиб,
Хуш фазилатли кишидан дўсту ўртоғ қолгуси.

Фитналар заҳри чаённинг заҳридин бўлса ёмон,
Дилда битмас бир жароҳат бирлаким доғ қолгуси.

Эл азиз айларки доим барча ижод аҳлини,
Ҳар бири тарих китоби узра мутлоқ қолгуси.

Мен агарчи бир қаламкашман нафосат боғида,
Бор умид — мендан бу боғда неча япроғ қолгуси.

Бир куни, Яҳё, таним хок бўлса гар фурсат келиб,
Назм аҳлидин, дея покиза тупроғ қолгуси.

15. II. 1986 йил.

НАЗМ ЗАВҚИ

Назм мулки беқиёским, эзгу завқлар андәдир,
Оташин оразга бунда шеър аҳли бандадир.

Келса илҳом байт они, ёки қайғу чоғида,
Шеър аҳли бунда завқдан қайғудан ҳам кандадир.

Жилвакор ташбеху, тасвирлар насиб этган замон,
Қалбини соз айлабон, шоир ўзи хонандадир.

Шунда оқ қоғоз таманно айлагай юз ноз ила,
Ҳамда заҳматкаш қалам олий мақом созандадир.

Дил ўзи тенгсиз фазоким, беқиёс туйғуга кон,
Гоҳи у бўстон ичида, гоҳи ўт, гулхандадир.

Келса гар байтлар ниносидан билинг ўтли садо,
У кўнгилнинг ноласиким, акс садоси мендадир.

Яҳшиликни куйла Яҳё, дер кўнгил, то сен ҳаёт,
Чун умр завқи ҳаёт ном энг сўлим гулшандадир.

6. VIII. 1986 йил.

ЖАВОБИМ БОР

Ғазал шайдоси бўлганман, шунинг чун тарки хобим бор,
Қўнгил созандаки, тори узилмас зар рубобим бор.

Қалам сирдошу, ҳамроҳим, дами ҳижронга у воқиф
Ки, ўлмас шашмақомнинг ноласидан интиҳобим бор.

Мақом бирлан боболар нағмаю сози кириб қонга,
Вужудимда ҳаётим борича ўтли шитобим бор.

Шитобимки, жаҳон аро диловар назм бўстони,
Унинг пойига етмоққа ҳавас бирлан хитобим бор.

Навоий назмин офтобин дилимга зарраси тегса,
Ўларча баҳтиёр эрдим, деган мутлоқ жавобим бор.

Аruz дунёсига кирдим, ажиб дунёки поёнсиз,
Муҳаббат байтини битмоқ учун кўп изтиробим бор.

Буюк алломалар назмига лек тақлид қилолмайман,
Ҳавас маъносида ёзган неча жажжи китобим бор.

Ғазаллар соҳиби Яҳё деманг, ижодкор ҳалқадир,
Элнимга куйларим етсин деган орзу шитобим бор.

9-10. XI. 1985 йил.

ОСОНИ ЙҮҚ

Гарчи байтлар қатрадир, туйғуларим поёни йўқ.
Назм аро заҳмат чекишининг ҳеч қачон осони йўқ.
Байтлар мўъжиза гоҳо, гоҳ яралмоғи азоб,
Қатра байт битмоққа гоҳида кўнгил имкони йўқ.
Гарчи илҳом бир ҳазина, лек кўринимас кўзга ким,
У тафаккурда ниҳондир, жойи ҳамки кони йўқ.
Гаҳи тарк айлаб ўзингизни йироқ кетгай неча,
Минг уринган бирла баъзан қайтмоғин имкони йўқ.
Жаннату маъво керакмас аксари илҳом учун,
Назм элининг дилдан ўзга яхши хону-мони йўқ.
Гоҳида шуҳрат келибон, кетгуси илҳом нари,
Чун назм бирла аниңг аҳд ила паймони йўқ.
Гоҳ қалам ашъор битса бу кўнгилнинг амрисиз,
Бу назмнинг ранги бору, қони бирла жони йўқ
Назм аҳлига шу эрур бахт барча илҳом дамлари,
Унга илҳом келса ўзга оташин хуш они йўқ
Шодлик ҳам қайғу доим шоир дилини тебратур,
Сўз дурига бу қаламдай сидқидил посбони йўқ.
Шеър или ногоҳ узилса зўр мадад бергай хаёл,
Шеър аҳлин бундан ўзга бир чаман бўстони йўқ
Аҳли шоир гарчи хоксор, лек нозик таъби бор
Қалб уйига севгидан ортиқ азиз меҳмони йўқ.
Ёр васли бирла илҳом ёнма-ён — соф туйғулар,
Бу нафосатлар дамининг тенги йўқ, армони йўқ.
Янги-янги байт-ғазаллар бўлгуси пайдо яна,
Гарчи бунда ўзгаларнинг хоҳиши фармони йўқ.
Бу сатрларда ҳаёт завқи тараннум толгуси,
Оҳ, шоирнинг билингким, бесабаб ҳижрони йўқ.
Айрилиқ дарди унинг бағрида қолгай чўғ бўлиб,
Иифлагай назм орқали кўзларда, лек афғони йўқ.
Бўлмаса меҳнат агар илҳому истеъдод ғарип,
Шоир аҳлин меҳнати чексизки, гар уммони йўқ.
Нотамом дейди мудом қилган ишинг байт соҳиби,
Шу сабабли то ҳануз Яҳёда назм девона йўқ.

1987 йил.

ЭЙ, ҲАЁТ !

ҒАНИМАТДИР

Дўстлар, тез ўтгуси ҳар дам ғаниматдир менга
Барча кундуз бирла шом, тун ҳам ғаниматдир менга.

Тарқ этур одам ҳаётини тинмайин йилу ойлар,
Ҳар баҳорда бекиёс кўклам ғаниматдир менга.

Тонглар рухсорини кутгум мудом, кутгум мудом,
Шукр этиб кўрганларим, шабнам ғаниматдир менга.

Таънаю ғийбат, ғараз ҳам фитнадин безорман,
Неки қондош, балки ҳар одам ғаниматдир менга.

Айтингиз, ким мангубу жаҳон мулки аро,
Шу сабаб, Яхе, ёруғ олам ғаниматдир менга.

ТАҚДИР САБАБ

Завқу ишқим бениҳоя, бунга бордир бир сабаб,
Бул ҳаётим соҳиби ул турфаранг тақдир сабаб.

Берди тақдир менга баҳтни, лек қайғулар қўшиб,
Қайғуга ағёrlар хўп қўллаган тадбир сабаб.

Қайғулар дуди аро қўрсам гаҳи мен офтоб,
Бунга ёримдан кўзим нуридаги тасвир сабаб.

Офтобимни кўролмасман бугун йўқдир илож,
Чун йўлим банд бунга ёвлар боғлаган занжир сабаб

Бир ғарибман энди бунда, ҳолимни билгайдир қалам,
Жону-зоримни ҳамон асрашда ҳам бу сир сабаб:

Бу менинг байту ғазаллар битмоғим эрса бугун
Волидам берган заковатдан буюк таъсир сабаб.

Шул сабаб, Яҳё, муродим, яхшиликдир, яхшилик,
Яхши дамларни ато этмоққа бул тақдир сабаб.

22. II. 1986 йил.

РЎШНО

Сўйлагил ҳақ сўзни, кўнглинг
рўшно бўлсин десанг,
Кимсага ҳеч берма озор,
ошно бўлсин десанг.

Меҳнатинг, илминг ва
одобинг, дидингни доимо
Ҳамнафас қил қунт ила,
ақлинг расо бўлсин десанг.

Сен отанг бирла онанг
одамлигидан ибрат ол,
Волиданг бирла падар
сендан ризо бўлсин десанг.

Доимо бўлгин фидо, сергак
элинг иқболига,
Ҳам мунофиқнинг ўзи
доим қаро бўлсин десанг.

То ҳаётсан, этмагил ҳаргиз
хиёнат ёрга,
Кўзлари шаҳло нигоринг
қоши ё бўлсин десанг.

Ёр меҳрин асра кўзлар
мардуми ичра мудом
Дилбарингни бир умрга
дилрабо бўлсин десанг.

Ҳар ишинг, Яхё, элингга
бахш этиб ижод қил,
Халқقا хизмат қилки,
умринг бебаҳо бўлсин десанг.

КАМ БҮЛМАГАЙ

Тўғри йўлдан юрса ҳар ким, қомати хам бўлмагай,
Порлагай у сийм қуёшдек ҳеч сўниқ шам бўлмагай.

Дўстлар қалбига боққан ҳар вафолик кўз — ҳаёт,
Бахтиёр дамлар зиёсидур, вали нам бўлмагай.

Ҳам ота, ҳам меҳрибон волидаги хизмат этиш
Ҳар йигитнинг истагиким, бу йигит кам бўлмагай.

Меҳрибонлар хонасида кечалар ёнгай чироқ,
Норасолар даврасида дўстлар жам бўлмагай.

Ким баҳиллир, дўстларнинг баҳтига қиласа хисад,
Тоза дилга берса озор, асли одам бўлмагай.

Гар «Наво» бирлан «Ажам» авлодлардан бир нишон,
Баҳра олсак бу ҳазинна то абад кам бўлмагай.

Эзгулик мафтуни бўлганлар билур куй қадрини,
Ким ғазал шайдоси, Яҳё, кўнгилда ғам булмагай.

ПАРВОНАМАН

Беҳисоб эрмиш ҳаётнинг қиссаю афсонаси.
Чун жаҳон мулки кишиларнинг сўлим кошонаси.

Бу каби кошонага одам эли бергай жило,
Сарф бўлур не-не умрларнинг бари дурдонаси

Кимга бу кошона баҳту, кимга қайғу келтирур,
Ким учун тор бу жаҳон, ҳасратли фурбатхонаси.

Неки бор волида фарзандига омадлар тилар,
Қайғуни инсонга баҳш этган эмаску онаси.

Бахтидан излар нажот ҳар кимса бу кошонада,
Қетмагай бундан нари тўлгунча то поймонаси.

Қисмати ойдин кишилар эркидан бўлмас жудо,
Бандаро зор қолмагай шўр бўлмаса пешонаси.

Ҳар қоронғи тунни дерларки ёруғ субҳи келур,
Ёнса гар бу шамчироғ, Яҳё унинг парвонаси.

I. IV. 1987 йил

ЭЙ, УМР

Эй умр, оламча кенгу баъзида кўп торсан,
Гоҳида обод эрурсан гоҳида кўп зорсан.

Гоҳ хаёл бирла самога айлабон парвозлар,
Қизлару ўғлонларим ишқи аро тақрорсан.

Софиниш, ҳижрон ила сирдош бўлиб мастоナвор,
Сен баҳорми, ё висолми, ё гўзал дилдорсан.

Баъзида илҳом бўлиб, сайқал берурсан фикрима,
Ёз ҳаёт достонларини воқифи асрорсан.

Сен ила қолсин умидим севгимиз рамзи бўлиб,
Бўлмаса завқим ва ёрим, мен учун инкорсан.

Беқиёс мадҳинг дегай Яҳё, умр ноёбки,
Куйларим ичра қолурсан, севги бирла борсан.

БУЮРМИШДИР

Менга тақдир ҳаёт бирла қаламни ҳам буюрмишдир,
Неча омад бериб лутфу карамни ҳам буюрмишдир.

Шукурларким, назмнинг сеҳрига ҳам айлабон муштоқ,
Гоҳида илҳом атальмиш чаманини ҳам буюрмишдир.

Насиб бўлмиш менга балким тинимсиз меҳнати бирлан,
Ҳаёт уммонида осуда дамни ҳам буюрмишдир.

Вале ғафлатни ҳам бермиш, ки ғафлатдин азоб келди,
Шунинг-чун сўнгги йиллар ғам аламлар ҳам буюрмишдир.

Вале, тақдир менга баҳш айлаган бардош ҳаёт эркан,
Ҳаётдирман, яна лутфу карамни ҳам буюрмишдир.

6. VII. 1986 йил

ҲАЁТ

Ҳаёт бозор эрур, унда сотувчи ҳам харидор кўп,
Бировга баҳт қўниб ногоҳ, бировга ранжу озор кўп.
Биров чақон, биров илғор гоҳида зору ноҷор кўп,
Вале ҳар ким қидиргай баҳт бу йўлда сиру асрор кўп,
Ҳаётниңт маҳсули гоҳи жаҳон мулкида сиймодур

Умр дерлар ҳаёт отлиқ бу тилсимни — билиш душвор,
Умр отлиқ нафосатни жаҳонда билмаган ким бор?
Унинг ҳар лаҳзасин тутмоқ эмас мумкин, ки у такрор,
Этилмас ҳеч қачон инсон элига қайтадан зинҳор,
Умр бирлан фақат инсон эли оламда зебодир.

Түғилмас ҳеч киши қотил ва ё жаллод бўлиб асли,
Ёмонлиқдан яралгайму азиз инсоният насли?!
Умрнинг ҳам баҳори бор, сарни ёзи, хазон фасли,
Баҳорин дейдилар ишқу муҳаббатнинг ширина васли,
Санамларнинг баҳори ҳам ажиг нозу таманнодир.

Түғилмоқдан бўларкан кам умрнинг соати ҳардам,
Учар қўкларга фурсатлар буни сезмайди ҳеч одам.
Неча умру ҳаётниким қўшар тупроққа боз олам,
Жаҳонда юздан ортиқ умри жовид кўргучилар кам,
Ҳаёт янглиғ умр ҳам бир таажжуб, ёки «аммо» дир.

Ҳаёт бозори қайноқдир, унингиз ҳеч бозор ўтмас,
Бу бозордан билинг ҳеч ким ўзича ҳам чиқиб кетмас,
Умрнинг-ку баҳоси йўқ, бирон одам харид этмас,
Бу умр қадринг аммо кишилар кўп замон етмас,
Узоқ йиллик умр кўрмоқ кишига арши аълодир.

Ҳаёт бозорида меҳнат кишининг касбу коридир,
Йигитлик дамлари одам элининг наўбаҳоридир,
Бу дамларни азиз тутмоқ ақлнинг ихтиёридур,
Ҳаётни асрамоқ ҳар бир кишининг номус оридир,
Муҳаббат ҳам, ғазаб инсон дилида мисли дарёдир.

Ҳаётнинг офати дерлар алам, қайғу, надоматни,
Ҳасад — душман, ҳасад якson этур иқболу омадни
Ҳаёт бозоридан қувгил ҳасад, иғво, маломатни,
Амалпарвар кишилар хуш кўрур эҳсон, хушомадни,
Умр шундай курашлар маскани — ўткинчи дунёдир.

Одамий кўнгли орзусиз бўлмас экан ҳаргиз,
Қўнгил уммони поёнсиз, валие тўлмас экан ҳаргиз,
Азиз ижод меҳнатнинг гули сўлмас экан ҳаргиз
Ки шоир умри мангудир, назм ўлмас экан ҳаргиз,
Ҳаёт бозори гарчи ҳар кишига бир муаммодир.

Меҳрлар манбай асли жаҳонда она меҳридан,
Ҳаёт бозори ноёб буюк дурдона меҳридан,
Неча афсоналар ҳақдир унинг афсона меҳридан,
Мудом фарзандига шулдир азиз парвона меҳридан
Ки борки она авлоди, жигарбандига шайдодир.

Ҳаётнинг зийнати фарзанд, унинг яхши, ёмони йўқ,
Ота бирла она фарзандга дўстдир, ҳеч гумони йўқ,
Ёмон фарзандининг ҳам гоҳи номақбул томони йўқ,
Уларсиз гоҳи фарзанднинг ҳаёту, хону мони йўқ,
Бу байтлар соҳиби оламча зору хаста Яҳёдир.

ДАРЁ ЭМАС

Оқди дамлар, демангизким дамларим дарё эмас.
Ҳар умр бир-бир ўтарки, умрлар якто эмас.

Утгучи дамларни дунё ютса гар ўз домига,
Қайтмагай дунёки, дамлар қайтадан пайдо эмас.

Интилар баҳтига ҳар ким, юлдузим деб интилар,
Кўкда юлдуз гарчи кўпdir — ҳар бири Зуҳро эмас.

Чўкса юлдуз кўкда, янги-янги юлдуз барқ уриб,
Нур сочур, ўтган ҳаёт ҳам бунда мустасно эмас.

Севгининг дунёси кенгу, кўп чаманлар унда бор,
Ишқи йўқлар гулга ҳам, гулзорга ҳам шайдо эмас.

Севги мадҳин куйламоқлик — гул ҳаётни куйламоқ,
Кўп қалам ёзгай буниким, якка бир Яҳё эмас.

МУҲАББАТ

Шонир ғазалин завқила илҳоми муҳаббат,
Инсон дилининг шавқ ила ороми муҳаббат.
Ишқ аҳли қувончини кўриб, куйса ҳасадгуй,
Ошиққа сабо бўлгуси ҳар шоми муҳаббат.

Қай жонга насиб этгали бу завқли жаҳоннинг
Дилбар бу табиатдаги инъомий муҳаббат.
Ошиққа жаҳон завқи-ю, озорини берган,
Туйғуки ани аслида чин номи муҳаббат.

Маъшуқа ҳаёлида неча бўлгучи пинҳон,
Мингларча булоғдай ҳаяжон жоми муҳаббат.
Яҳёга ғазал гашти баҳор, боғи эрамким,
Ҳар баидига куй бергучи айёми муҳаббат.

ЎЗБЕК ГЎЗАЛИНИНГ ДУНЁСИ ЧИРОЙЛИ

РЕГИСТОН

Нечак юз йилким само тургай Регистон бошида,
Қанчалар сирлар бор экандур бу фалак йўлдошида.

Қанчалар илму заковат воқифи кошона бу,
Ўтмиши беҳад китобким неча юз йил ёшида.

Неки меъмор зотини шайдо этиб, меъмор ўзи,
Қай ҳунар лол қолмади зебо Регистон қошида.

Не замонлар кечса ҳамки у элимдай пойдор
Гул Самарқандим зиёси ёнса ҳар бир тошида.

Бахтиёр давронда дер Яҳё Регистон жилвагар,
У жило бергай Самарқанд сайқалининг бошида.

ИЗЛАМА

Эй кўнгил, ҳаргиз ғанимдан ошиолик излама,
Қутмагил андан муруватт хайриҳоҳлик излама.

Ушбу дунё кори шулким, ҳар ғаним баттол бўлур,
Қоп-қаро тундан баногоҳ рӯшнолик излама.

Сен сипоҳ бўл, қилма бўхтонларга бўхтондан жавоб,
Айла бардош, лек ғанимингдан сипоҳлик излама

Гар рақиб эл наздида номинг қаро этмоқ бўлур,
Эл ишонмас бунга, билгилким, хатолик излама.

Баъзилар майлига учсин таънайи ағъёрнинг,
Норасолардан бугун ақли расолик излама.

Бир кунимас бир куни эл англагайдур ҳақлигинг,
Сабр қил Яхе, жаҳондин мосуволик излама.

14—15 июнь 1987 йил

АТЛАСИМ

Ёр юрар атлас либосда, ҳусни бўстон рангида,
Барқ уриб ёнгай жилоси моҳитобон рангида.

Навбаҳордай товланур атлас нигорим эгнида,
Гоҳи юлдуз, гоҳи кундир, гоҳи осмон рангида.

Бу чаманими, воажаб, ёки баҳористонми бу,
Еки оппок, ё сариқ тиллому жонон рангида.

Ким бино этган буни, усталари заргармикин,
Ё тўқувчи қиз-жувонларми намоён рангида.

Бунда барқ ургай Самарқанду Бухоро жилваси,
Марғилон жононлигию, гул Намангон рангида.

Қувна, Яҳё, дилраболар бирлаким дунё кезар,
Қайга борсам атласим жон Ўзбекистон рангида.

ТАНБУР МАДХИ

Танбур садоси, сози дилдаги роз десам оз,
Танбур навоси бирлан булбул эмиш сарафroz.

Танбур күйида тарих, аждодлар нидоси,
Ҳар ноладан муҳаббат кўкларга қиласар парвоз.

Ҳофиз қўлида кўйлар мунгли навони танбур,
Танбури бирла ҳофиз қайғуга бўлди ҳамроz.

Машшоқи бирла хотам, тантн бўлурки танбур,
Гоҳи «Ажам», «Муножот», гоҳ чалганида «Шахноз».

Яхёки жон қулогин берганда нолаларга,
Кам бўлма дерки ҳассос танбуручни ҳофиз устоз.

ОХУ

Гўзаллик рамзиdir оҳу тузар хилватда ошённи,
Гоҳи тоғ устида яйрар, кўриб ёр бирла осмонни.

Циройли кўзларида мангу даҳшат борки сайёд домидан,
Бу даҳшат бўлмаганду у безарди боғ бўстонни.

Шу боисдан бекингай у шамоллар бағрига доим,
Кузатгай бетиним жоду кўзи бирланки ҳар ённи.

Евуз даррандалардан бемалол баъзан қутулгай у,
Валекин тушса инсон домига топмайди имконни.

Гоҳи тиғ остига бошин қўйиб йиғлайди тақдир, деб,
Гоҳи бўйнида занжир — ҳалқуми узра тутар жонни.

Емонлик қилдиму одам элига ҳеч қачон оҳу!
Недир айбики одам солгуси қийноққа бу жонни?

Гўзалликни тараннум этса не хуш эрдику олам,
Нечун олам яратгай баъзида қотил инсонни?

Гоҳи шафқат, дея, охуни соглайлар қафас ичра
Ки, гўё унга раҳм айлаб, тутарлар дўст ҳайвонни.

Вале оҳу кўурур афзал қафасдан ҳам ўшал тиғни
На килсин оҳу бу янглиғ қафасдек кўшку-айвонни!

Гўзал оҳу чаманлар баҳридан кечгуси банд ичра,
Кўриб афзал бу оламда ўшал чўлу-биёбонни.

5. IV. 1986 йил

ЧИРОЙЛИ

Ўзбек гўзалин икки ҳилол ёси чиройли,
Одобу ҳаё соҳиби — барноси чиройли.

Қомат ва латофатда гўзал оҳуга монанд,
Одобу ҳаё соҳиби — барноси чиройли.

Гулгун юзида ёнди қуёш, баҳти — қуёши,
Олтин қўли гул, пахтаси — тиллоси чиройли.

Ишқ ичра садоқатли, вафо бобида танҳо,
Қалбида ажиб истаги — дунёси чиройли.

Халқим қизи бўл — эл меҳригиёси.
Халқим каби хушқомату сиймоси чиройли.

Яхё куйига бергучи илҳому тароват —
Ширинсухану байт ила имлоси чиройли.

ГҮЗАЛ

Ҳар баҳорда нозаниндай майсадан ҳар ён гўзал,
Майсалар ёнида кечган лаҳза бирла он гўзал.

Лоланинг камёб жамоли бирла саҳро қип-қизил,
Ям-яшил қир бағрида зумрад фалак осмон гўзал.

Фунчани айлаб паришон, жонга роҳат келтириб,
Ҳам наво чалган шамоллар қўйнида жонон гўзал

Майсалар бўйнида дурдек абри борон титрагай,
Тонг билан ёққан диловар абрдан борон гўзал.

Дилрабо шаҳлоларига тушса кўкдан томчилар,
Заррасила ўтда ёнган тимқора мужгон гўзал.

Мен каби шайдосининг қошида турганда санам,
Шу баҳорнинг кўркидан у волаю ҳайрон гўзал.

Бесабаб хушдир умрларнинг баҳори доимо,
Дейди Яҳё: бунда шодлик қайғу ҳам ҳижрон гўзал.

25. IV. 1986 йил

ГУЛ ВАСЛИ

Дилрабо янглиғ чиройли, ҳам ажиб дилдор гул,
Бор севишганларга доим мунтазир хуммур гул.

Тоғу-қирлар саҳнига оро берибон ҳар баҳор,
Чашмаларнинг теграсида нозаниндай бор гул.

Бўйи гар етса димоққа жонлар роҳатланиб,
Бўйига мафтун бўлиб очгай чиройли ёр гул.

Одам авлодин кутибон, шод қилгумми, дея,
Ҳар чаманда юз очиб, маюс боқар тайёр гул.

Гулни севган ҳар кишининг меҳнатин ардоқлабон,
Кўрсатур у ўз жамолин камтарин бехор гул.

Беъайёв санчир тиконини фаразли қўлгаким,
Шоҳида пособон бўлибон тургуси хушёр гул.

Ғунчасин ардоқлабон, бағрида пинҷон сақлабон
Атри бўйин анқитур тонг чоғи кўп такрор гул.

Ғунча лаб очмоғини булбул саҳарлар зор кутар,
Ғунчасин айлаб ҳимоя саф бўлур ҳам хор гул.

Лек булбул ноласидан маст бўлибон чайқалиб,
Айлагай бўстонда булбул ноласин такрор гул.

Солса қўл гул бўйнига ҳулқи зимиstonдай киши,
Беркиниб япроғ аро юз очмагай зинҳор гул.

Лек улар узганда маюс бош қўйиб тиф остида,
Норасолар дастида жон бергуси ночор гул.

Ташлагайлар сўнгра гулни но керак бир нарсадай,
Ҳам оёғлар остида хор, бағри қон — афгор гул

Ётгуси пажмурда, тупроғ узра хўб армон билан,
Фунчасин бағрида асраб йиғлабон хўб зор гул.

Қисматиндан нолаю фарёд этарга ҳоли йўқ,
Эътиборин кетганига бўлмайн иқрор гул.

Чунки у ишқ рамзи эрди, барча зор эрди анга,
Баргидан ҳам мухлиси, ошиқлари бисёр гул.

Нозланиб бўстонда боққан эрди одам аҳлига,
Кўз тутиб ошиқларига тонг саҳар бедор гул.

Фунчаси бевақт узилса кўз ёши селобадир,
Бош қўйиб япроқда шабнам мисли йиғлар зор гул.

Етмагай гул қадрига, ё қийматин қилмай писанд,
Ишқи йўқлар, тош бағирлар дейдилар, беор гул.

Ҳеч қачон беор эмас гул, у хоксору, лек гўзал,
Шул сабабли музюраклардин мудом безор гул.

Гулни инсон завқидир, деб асрароқ — олий тилак
У ҳаёт янглиғки нозиқ, бўлмасин ҳеч хор гул.

Бўлмасин ҳаргиз оёқ ости чаман, гулзорлар,
Фунчасин ҳам сиз авайланг, топмасин озор гул.

Бор бўлсин то жаҳон бор, дейди Яҳё, гул абад,
Менга ўхшаб бемаҳалда сўлмасин зикҳор гул.

БАҲОР НАШЪАСИ

Саҳарлаб турфа ранг қушлар баҳор созини чалдилар,
Баҳор келди, юракдан қанча андуҳлар йўқолдилар.

Бари инсон дилида сабзадек нозик севинч пайдо,
Зимистон ташвишию, изғиринлар ортда қолдилар.

Қелиб наvrўзи олам дилраболарнинг юзи гулгун,
Иигитлар лола бағрига кўнгил доғини солдилар.

Гўзаллар қошида не ғунча япроқ остида пинҳон,
Улар балки атиргулнинг тиконидан уёлдилар.

Неча нозик адo қўллар севишганларга ноз айлаб,
Кулиб гул мисоли гулдасталарни қўлга олдилар.

Бахиллар қайдилар ҳар гал севишганлар қувончидан,
Валек гул базмидан маҳрум бўлиб армонда қолдилар.

Ҳазин Яҳё дилига дилрабо наvrўзи оламнинг
Майин илҳомлари тинмай бу тонг ғулгула солдилар.

15. IV. 1986 йил

СУБҲИДАМ

Севгилим рухсоридай гулгун, дилором субҳидам,
Бергувчи завқу сафо, кўнгилга ором субҳидам.

Субҳидам янглиғ зилол баҳтим, ҳаётим беғубор,
Кел, куйим, созимни ўзга айлагил ром субҳидам.

Турфа гуллар бошида булбул ғазалхонинг бўлиб,
Офтобим жилваси ҳам сенга инъом субҳидам.

Интизор дамлар гувоҳи, ёр васлидан нишон,
Севги куйидан мунаввар нозли айём субҳидам.

Мангү ёшлиқ бирла ижоду муҳаббат мафтуни
Айлабон Яҳёни бердинг унга илҳом субҳидам.

АТРИНГНИ СОЧ

Эй атиргул, мунча маъсум ёр дилидай доғсан,
Тун қарғсидай хазину то саҳар уйғоқсан.

Тонг билан сен жилвагар, бўйинг мунаvvар атри-ла,
Дилдаги орзу каби қат-қат қизил япроқсан.

Дилрабдолар юзидай алвон гаҳи ё пуштиранг,
Ё қизил, ё нимқизил, гоҳи қувончдай оқсан.

Тоза қўлда барқ уурсан, яшнаган гулзор каби,
Норасолар дастида пажмурда, сўнг тупроқсан.

Шу ёруғ олам чиройи сен, гулим, атрингни соч,
Сенга зор Яхё эса, куйларга сен муштоқсан.

КУЙЛАР ДУТОР

Гоҳи шоду, гоҳи қайғу боридан куйлар дутор,
Ҳаста дилнинг қатма-қат асроридан сўйлар дутор.

Турфа куйлар, турфа оҳанг мисли инсон қисмати,
Гоҳ муҳаббат, гоҳ ғаним озоридан сўйлар дутор.

Жон ато этгайки машшоқ дастида айлаб наво,
Мадҳ этиб инсон дили абгоридан куйлар дутор.

Куйларига жон қулогин берсангиз беихтиёр,
Назм аро халқим ширин гуфторидан сўйлар дутор.

Нолакор мозий садоси пардалар ичра ниҳон,
Ё «Муножот» бирла дунё зоридан куйлар дутор.

Икки тор икки юрак бандига пайвандким, чунон,
Ошиқ аҳлига санам дийдоридан сўйлар дутор.

Тингласам Яҳё дутори дилнавоз овозини,
Ўзбекистон баҳтининг гулёридан куйлар дутор.

АРЗИРМУ

Ингит, бил, дилбаринг орзую армонингга арзирму,
Садоқат айласанг, у аҳду паймонингга арзирму.

Вафо қилмоқ эсанг, бўлмай бўлак дил маҳлиёси ҳеч,
Азиз ёринг вафою, тоза виждонингга арзирму.

Муҳаббат дурлари ноёб, эмас ҳар ваъда ҳам севги,
Унинг меҳри дилинг қони, озори жонингга арзирму.

Санамга йўғу борин бергали тайёр экан қалбинг,
Унинг қадри дилингда бор имконингга арзирму.

Сенинг ёдингла ўтмас экан ёр онлари, баски,
Бу дамлар бир нафас аччиқ пушаймонингга арзирму.

Тикар бўлсанг нигоринг йўлига, Яҳё, ҳаётингни,
Ионки ёр меҳри бу ширин жонингга арзирму.

БҮЛУРМУ

Баҳорда тошмаган дарё бўлурму,
Ушал Қайс бўлмаса Лайло бўлурму?

Муҳаббат бўлмаганда дилда ҳаргиз
Ажойиб туйғулар ҳам жо бўлурму?

Гўзалнинг севгисию, амри бўлмай
Унинг истаклари муждо бўлурму?

Ҳаёт дунёсида меҳнат ва заҳмат
Чекилмай баҳт ўзи лайдо бўлурму?

Буларсиз ишқ баҳори очмагай юз
Ки, меҳнат бўлмаса, Яхё бўлурму?

16. II. 1986 йил

ИНСОН МАДХИЯСИ

Азалдан дунёга келиб баробар,
Ҳайтга баробар қўйиб пойдевор,
Тенглиқда яшаган ибтидо инсон
Тенгсизлик борига қилурму бовар?

Бирлашиб ёприлиб улкан даррандан
Ҳайвонни ов қилган аждодлар бари,
Бирга баҳам кўриб, ўлжани еб хом,
Форларда кун кўриб унда аксари,

Билганму эрдилар недир ҳақсизлик,
Руҳий қийноқларнинг мудҳиш азобин?
Ҳақ сўзли инсоннинг золимга қараб
Улимдан қўрқмайин берган жавобин?!

Биринчи чақани қилиб ихтиро
Мудҳиш оқибатин билганму эди?
Пулнинг қудратию, сеҳри кучига
Онг ила саждалар қилганму эди?

Үйлаган эрдиму ўшанда одам
Одамдан пулдорлар бино бўлур, деб,
Одамни пулловчи замона келиб
Одамдан қулдорлар пайдо бўлур, деб?

Хаёл қилганмиди бобокалонлар
Мулкдорлар дунёси бўлур деб бино?!

Халқлар қисматини қаро қилувчи
Ҳақсизлик исмли мудҳиш аждаҳо?

Қирғин қуролининг коинот учун
Бугун бўлмоғини энг хавфли қазо.
Билганда ибтидо ўшал аждодлар
Қилмасди оловни балким ихтиро.

Аждодлар, аждодлар, соддадил инсон,
Космик асрга ҳам етиб келган зот,
Нечоғлик ўзгарди бу кўҳна жаҳон
Уни ҳам шу инсон қилмишdir ижод.

Инсон заковати қошида ҳатто
Бепоён қудрат-ла' қуёш ожиздир.
Ер эмас измида, ҳаттоки фазо,
Фақат кучли эрур одамдан қазо.

Афсуски, ҳеч кимса била олмайди
Қачон кўз юммоғин ёруғ оламдан.
Курашур, талашур ҳаёт жангига
Ўч олиб одамзот ўзи одамдан.

Ҳеч кимса ўйламас умри жовиднинг
Инсонга омонат берилмоғини.
Келтирмас ҳеч кимса кўзин ўнгига
Нечоғлик кечмоғин сўнгги чоғини.

Оқибат учқуни милтиллаб қолди,
Асрайллик оқибат сўнмасин тамом.
То ҳаёт бор экан, меҳру оқибат
Инсонлар умрида айласин давом.

Меҳру оқибатнинг ҳаётбахш сеҳри
Фақат ғазалларга бермасдан илҳом,
Қайтадан тикласин алп қоматини,
Яшасин, яшасин ҳаётдай мудом.

**НЕЧУН БУЛБУЛНИ
ТУТАРЛАР
ҚАФАСДА?..**

Инсон ҳамиша булбул хонишига ҳавасда,
Излар чаманин аммо булбул хорую ҳасда.
Нечун ҳаётда одам севса унинг навосин,
Шафқатни тарк этибон тутар уни қафасда?!

8. II 1984 йил

Зўравон гар қилса ишора
Бегуноҳда қолгайму чора?
Зўравонга зўр зарба етса,
Бир зумда у бўлур «бечора».

1980 йил

Не маломат тушса инсон бошига,
У синов бўлгай киши бардошига.
Ақлу идрокига мезондир чидам,
Сабри қалқондир маломат тошига.

16. II. 1984 йил

Сўйлама ғийбатниким, бу — тарки шодлик менга.
Хотирим бўлгач паришон не керак шодлик менга.
Барча ғийбат сўнггида берган тасалли не керак,
Учса илҳомим чироғи билки бедодлик менга.

11. II. 1984 йил.

Емоннинг айбин очсангиз қилур туҳмат ўзингизга,
Зиён етказгуси зимдаи ўғил бирлан қизингизга.
Уни фош айлангиз, чунки ёмон шафқатни билмайди,
Тикан топса уни санчгусидир икки кўзингизга.

21. II. 1984 йил.

На маҳорат, хайр иш йўқ баъзилар имконида,
Гердайиб тургай ва лекни яхшиларнинг ёнида.
Узгалар номида гоҳи яхши сўз айтмоқ булиб
Лофтурса, чиқди ифво, бордир ифво қонида.

10. VIII. 1978 йил

Нокасга берсангиз нон, аччиғ дегай еганда,
Иш деб билур шуни ҳам, юз бор этур писанда.
Ҳар кўргани қаро дер, сўзлар баланд димоғда,
Минг оғринур мабода, «раҳмат» сўзин деганда

Кимки ғамхўр бўлса унга, ўхшатур бегонага.
Қўзларига ёш олибон, арз этур девонага.
Дўст сўзин билмай насиҳат, ҳам улардан ор этур.
Кимки ғамхўр бўлса унга, ўхшатур бегонага.

Баъзилар май ичса ҳижрон шомида,
Не каромат кўргуси май жомида.
Севгининг ҳар они-ку гулгун баҳор,
Ишқ чаман очгай баҳор айёмида.

Учмангиз аччиқ шаробнинг бир дақиқа баҳрига,
Банд бўлгайсиз кўримсиз бир илоннинг заҳрига.
Гар жаҳаннам йўқ эса, лекин шароб дўзах бўлиб,
Судрагай сизларни албат ул жаҳаннам қаърига.

11. IX. 1982 йил

Юз очар эрдиму ғунча то магар гул бўлмаса,
Токи боғбон гул хаёли бирла машғул бўлмаса.
Ғунча ҳам, гул ҳам муҳаббат мисли нозик беназир,
Жилвагар бўлмас чаманким гарчи булбул бўлмаса.

21. II. 84 йил.

На хушдириким, висол айёмида ёрим салом этса,
Чаман бунёд этиб ул ён, гулим анда хиром этса.
Латофат бирла дилдорим сўраб аҳволу - зоримни,
Бўлиб ғамхўру, ҳамрози менга минг эҳтиром этса.

29. I. 84 йил

Узун тунлар ўлтирсам чиройинг шамъи қошида,
Висол шаҳнозасин ёёсам жамолингни қуёшида.
Шудир орзуларим дилдор, не тонгки бу орзуда,
Дегум ўтсин бари умрим вафодор ёр қошида.

7. II. 1984 йил

Дегайларким чаён заҳрин ёмон деб,
Табиблар чора топмоғи гумон деб
Вале, иғво азобин чекса ҳар ким,
Уни айтур заҳардин ҳам ёмон деб.

Камситмангиз бирони ҳаргиз асабни бузманг,
Писанда-ю, туҳмат ила сиз хуфя фитна тузманг.
Инсонки тоғ мисоли, бардоши гарчи маҳкам,
Иғво азоби бирлан, жон риштасини узманг.

17. II. 1980 йил

Шафқатинг тарк айлама, оби ҳаётдир шафқатинг
Ноз ила меҳру вафолардин биному суратинг.
Оразинг барқ урса дил ойнаси синсин, гулим,
Нозларинг тарк айлама менга қувонч ҳолу-хатинг.

Ёр ила ўтган дақиқа юз баҳор гаштига тенг,
Шунда истаклар қатори бекиёс оламча кенг.
Бормикан ёр васлидин ҳеч узра шодлик ёр учун,
Икки кўнгил бирлигини сиз муҳаббат рамзи деинг.

Доимо оламга мағур, гердайиб боққай хўроз,
Ҳам саҳарда бонг урибон мард қанот қоққай хўроз.
Гердайишидан пушаймондир пичоғнинг остида,
Қатлидан олдин жаҳонга хоксор боққай хўроз.

21. 11. 1984 йил

Май totинг гоҳи, ва лекин майга одат қилмангиз,
Тортмасин ҳаргиз шароб сизларни мудхиш домига.
Жодугар ушбу шароб нозига тоқат қилмангиз,
Гул ҳаётингизни сёкин ютмасин ўз комига.

8. XII. 1980 йил

Меҳрибон волиданинг ҳамхораси, сирдоши қиз,
Навқирон айёмининг тақрораси — наққоши қиз.
Ҳам падарга беқиёс туйғусини эҳсон этиб,
Лозим эрса унга ҳамдард, беназир сафдоши қиз.

Ҳаёт гирдобига тушгач, киши ўз қадрига етгай,
Ушал онда ўзин ғофиллигин ҳам эътироф этгай.
Унутгайдир омон чиқса яна гирдоб азобини,
Ҳаётнинг кўп давонидан қўйиб нарвон ўтиб кетгай.

12. II. 1984 йил

Хар она фарзанд, дея, жонин нисор қилгай,
Гарчи күзига фарзанд дунёни тор қилгай.
Ушбу улуг азиз зот, фарзанди ташвиши-ла
Дил қони бирла дарё йўқ эрса, бор қилгай.

Сўйласанг душманга ишқинг, катта «сир» топдим, дегай,
Тоза ҳисларни кўрибон, қанча кир топдим, дегай.
Етмаган орзусига етган каби шод бўлгуси,
Номингиз бадном қилишликни ахир топдим, дегай.

Маст, киши доим ҳаётда кечани кундуз, дегай.
Билки, ҳар доим ишию, қилмишини «юз», дегай.
Ким насиҳат қиласа, шу аснода унга ўшқириб,
Ўзни оплоқ, лек насиҳат соҳибин беюз, дегай.

21. II. 1984 йил

Мұхаббат узра гоҳида оловли бир гумон бўлгай,
Гумон рашку, алам бирла қўшилса беомон бўлгай.
Садоқат кўркига ёр ишқ аро иймон билан боқса
Гумонлар бир губордай лаҳзада дарҳол тамом бўлгай.

1980 йил

Дарди йўқни изламанг, ҳар кимда бор ўз ташвиши,
Барчага савдо солишdir бу кўхна дунёнинг иши.
Дарди йўқ одам топилса, у билинг беҳуш экан,
Чунки дунё ташвишидан ҳоли эрмас ҳеч киши.

21. II. 1984 йил

Умрида ҳардам киши шод, гоҳи ғамнок бўлгуси,
Умрининг сўнгига бор қайғусидан пок бўлгуси.
Бош қўйибон мангу хобига, кетур ер бағрига,
Шул азиз тупроқда одам қайтадан хок бўлгуси.

21. II. 1984 йил

Бахт агар бир бор келса, кетмоғин кутмас киши,
Эртанинг не бўлмоғин билмай алам ютмас киши.
Хоксорликни унугтай янги омадлар кутиб,
Шунда ғамгин кимсаларнинг ёнидан ўтмас киши.

7. IX. 1979 йил

Қўрқоқ эмас дейдилар андишанинг отини,
Андишадан холи деб, билманг инсон зотини.
Ушбу олий фазилат бор эканки оламда
Қўркам этур ҳамиша одамлар ҳаётини.

1980 йил.

Ҳасадгўйлар қаро қилур йил ойингизни,
Май ичди дер тонгда ичган кўк чойингизни.
Тушда ухлаб ётсангиз ҳам гуноҳ дер уни,
Ҳам орзиқиб пойлагуси хатойингизни.

18. II. 1978 йил

Ялинманг, қилмангиз ҳасрат, разил шафқатни билмайди,
Агарчи мансаби бўлса жаҳонни кўзга илмайди.
Қасос олмоққа қодир, мансабила маству девона,
Шу айёмда садоқат, ё диёнат унда бўлмайди.

15. II. 1984 йил

Баъзилар сиздан саҳоватларга одат қилгуси,
Кўрмайин қолса саҳоват, у маломат қилгуси.
Эслатиб сизга хатоларни улардан сир тузиб,
Сизни бадном айламоққа шум каромат қилгуси.

13. II. 1984 йил

Ёр ҳижрон гулханидан ўт, деди,
Айрилиқ жисмимда ёнган ўт, деди.
Таъналар гирдобидан ўтсам дадил,
Сарвинаозим сен оловсан — ўт, деди.

Булбул гулга шайдо эрса, гул шохига қўнади,
Хазон бўлгач гул япроғи булбул сози сўнади.
Сайёд магар шафқат этмай олса уни домига,
Қафас ичра ошён қуриб тақдирига қўнади.

Мусичага дон керак,
Инсон учун нон керак.
Бари тирик жон учун
Дунё деган кон керак.

23. II. 1984 йил

Бир гўзалга севгимас, дур бирла гавҳардан керак,
Гавҳари йўқ эрса ёрнинг давлату зардан керак.
Чин муҳаббат зори бўлган дилраболар ишқига
Ёр меҳри бирла хушбўй тоза гуллардан керак.

Хаста кўнглимдай хазин, ошуфта, эй алвон гул,
Не сабабдан сен ҳижолат барг аро пинҳон гул.
Бош эгиб феруза япроқ ҳуснига қўлсам назар,
Бу жигардан унга оққан неча томчи қон гул.

21. II. 1984 йил

Бошга савдо тушса ўз тақдирин эслар одам,
Шод ўтган дамларин тасвирин эслар одам.
Мушкулин осон этарда унга ҳамсуҳбат кўнгил,
Шунда ғамни тарқ этиш тадбирин эслар одам.

4. XII. 1979 йил

Изма-из юргай, кўрнимай менга шафқатсиз ғаним.
Мақсади ёр бирла яксон айламоқдир борлиғим,
Неча йилки бетиним иғво юритгай, нобакор,
Тўхтатар иғвосини, ёр бағрида ётганда жим.

12. XII. 1984 йил

Висол онида не хушким, жамолинг шамъини ёқдим,
Жамолингга неча орзу, неча армон ила боқдим.
Кўрибон оразинг афсонасин жаннат қиёс этдим,
Жунунлик айлабон лаҳза хаёл дарёсида оқдим.

7. II. 1984 йил

Бургут қаноти синса, бағрида ўт сўнаркан,
Етолмайин қояга, тош устига қўнаркан.
Синган қанотин судраб, қўрқитса ҳам рақибин,
Сўнг тошга бош қўйибон тақдирига кўнаркан.

13. II. 1984 йил

Ҳамиша хуш фазилатни жудо қилманг ўзингиздан,
Табассум офтобин ҳам йироқ тутманг юзингиздан.
Асаб отли чаманин қайғу заҳри бирла куйдирманг,
Саломатлик паризодин дариф тутманг кўзингиздан.

22. II. 1984 йил

Ёмонлик кўрмаган ҳеч ким замондан,
Жафо чеккай ва лекин кўп ёмондан.
Ёмонликни замон фош айлагунча,
Бировлар ҳоли қолмасдир гумондан.

22. II. 1984 йил

Дилга оғу тошгуси сўз заҳридан,
Оғу ҳам пайдому инсон қаҳридан?
Сен самимий сўзга одат қил мудом,
Кеч араз ҳам шум жаҳолат баҳридан.

Баъзилар тонгай, сабабсиз, ақробою хешдан,
Чун уларнинг мансаби бор, ақробо даркор эмас.
Ким ўтиргай юзни аксар бенаво дарвешдан,
Бу қабиҳнинг кирдикорин англамоқ душвор эмас.

15. II. 1984 йил

Баъзи мансабдор киши бегона кўплар ҳолидан,
Англамас сўз очсангиз афтоданинг аҳволидан.
Лаҳза оромини афзал кўргуси у бағри тош
Ногаҳон мушкулда қолган кимсанинг иқболидан.

4. XII. 1979 йил

Икки дўстни аксари душман ато айлар гумон,
Тўғри, соф фикру хаёлингизни хато айлар гумон.
Қай кўнгилдан олса жой оғу бўлиб ўртаб уни,
Севгининг орому завқидан жудо айлар гумон.

29. III. 1979 йил

Қимки менга хуш кўринган, ҳам ширин сўзлар экан,
«Сенсираш» даркор бўлганликда ҳам «сизлар» экан,
Мен уларни барини ҳам дўст бўлур, деб ўйласам.
Бариси ҳам дилда мендан манфаат кўзлар экан.

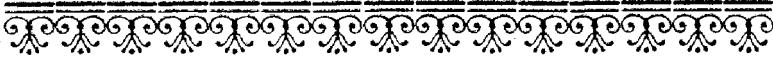
20. X. 1978 йил

Юлдузларнинг асрорини сўрай юлдуз ўзидан,
Гар юлдузлар боқар менга дилрабонинг кўзидан.
Фалак ўзи билурмикин юлдузларнинг саноени,
Кўплар учун тақдир бино бўлмиш юлдуз сўзидан.

Газаллар жилвасин олгум санамнинг ҳатти ҳолидан
Ки, ҳар байтида гулгунлик гўзалнинг чеҳра олидан.
Нигорим бергуси ташбеш ажойиб ороста сўз бирлан,
Куйим авжидаги парвоз гўзалнинг қуш ҳилолидан.

Кулги ҳам, кўз ёши ҳам келгай нафис туйғу билан,
Доимо ўлгай асаблар ғам билан, қайғу билан.
Шул сабабли бўлмангиз фарқ қайғулар гирдобига,
Ором олсин жонингиз оташин кулгў билан.

25. II. 1984 йил

Қимки манманлик қилур, юрт ҳам улардан норизо,
Чунки манманлик яратгайдир мудом жангү-низо.
Қамтарин инсонга халқим минг тасанно айтадир.
Барча манманликка элнинг лаънати бўлгай жазо.

15. II 1984 йил

Икки жоннинг пардасидан келтириб розу садо,
Арзи дил қилгайки танбур икки дил достонидан.
Неча ошиқларни созу ноладин айлаб адо,
Сўнггида завқ келтирур у севгининг бўстонидан.

12. II. 1984 йил

Дилкушо суҳбат учун чойхона кам, майхона кўп,
Шул сабаб кўп ўлтиришда файз кам, афсона кўп.
Дўстларнинг суҳбатида не қилур ғийбат, ғараз,
Чунки ҳар майхона ичра бетамиз девона кўп.

18. II. 1984 йил

Зар қуёш бу коинотдан бизга оташхонадир,
Нури бирлан ҳар сабо, борлик башар уйғонадир.
Кечалар ботса қуёш, офтоб бўлиб ҳар онаким
Бағрида фарзанд учун бир нури олам ёнадир.

27. II. 1984 йил

Ким жабр кўргай бўлак жабрдийдага ҳасрат қилур,
Ушбу сұхбатни ҳәти узра энг қиймат билур.
Дилга санчилган тиканинг заҳри гарчи бедаво,
Жабрини тортганда ҳасрат зарра ором келтирур.

13. II. 1984 йил

Бемаҳал келган довул пажмурда тупроқ қолдирур,
Қақшатиб ер сийнасини қанчалар доғ қолдирур.
Шул сабаб хушдир баҳор, инсон чиройин рамзиким.
Ҳар баҳор ўтган билан феруза япроғ қолдирур.

Умрнинг тонгидир ёшликки, у бир карра отгайдир.
Қуёши келтириб кундузни, сўнг шомида ботгайдир.
Киши сўнг бир умр қўмсайди ёшлик тонгини, аммо,
Уни топмайди, чун умрин баҳорини йўқотгайдир.

13. II. 1984 йил

Элимда барча гийбатни азалдан ҳам гуноҳ, дерлар,
Бари гийбатчини юзсиз ва ёки беибо, дерлар.
Алар гар беибо эрса, нечун гоҳи керак бўлгай,
Нечун бу шикваларни баъзида холис гувоҳ дерлар.

15. VIII. 1982 йил

Кўнгли қаро кишилар ой борлигни гумон дер,
Юлдузли тунни кўргач, осмонни ҳам ёмон дер.
Офтоб жамолидан ҳам излайди доғ ғазабда,
Нурига тоб беролмай, офтобни беомон дер.

16. II. 80 йил

Бари одобсиз ўзин доно билур,
Хақ гапирғанларни нодон билгуси.
Олиму донога ўзни тенг қилур,
Мақтаниб сўзда фалакдан келгуси.

Хақ сўзингизга ҳамиша эътиroz қилгай ўжар,
Дўстона бир ҳазилдан ҳам араз қилгай ўжар.
Беғараз панду насиҳатларга йўқдир тоқати,
Ўзни машҳур бир буюк шахс деб фараз қилгай ўжар.

20. II. 1984 йил

Майпараст бор хонадон аҳлини нохуш, дейдилар.
Рост сўз айтганда у афсона, ё туш, дейдилар.
Не гумону, не тажжубларни чорлар ҳар иши,
Үйқусида масти, лек ўнгига беҳуш, дейдилар.

Бир гўзалнинг ҳусни юзда макричи пинҳон тутар,
Севгиси, аммо тилимда сиздан инъомлар кутар.
Учсангиз ногоҳ чиройи бирла хушгуфторига
Сизни ораста либосли янги аждарҳо ютар.

21. II. 1984 йил

Баҳилнинг қалбидаги йўқдир диёнат,
Унинг ошнолиги муздай омонат.
Баҳилга сўзламанг асрорингиздан,
Топиб пайтин қилур сизга хиёнат.

30. I. 1984 йил

Нокас авлодига сиз берган салом кетгуси ҳайф,
Парча нон, ҳам дўст қилган эҳтиром кетгуси ҳайф.
Сўзламанг ҳаргиз улар бирланки, зое кетгуси,
Барча фикру-лутфингиз, ширин калом кетгуси ҳайф.

18. IX. 1979 йил

Нобакор кетсин десам кўздан йироқ,
Сурати кўз ўнгима қолмиш бироқ.
Шул сабабли нобакорни фош этиб
Суратини ўтга солмоқ яхшироқ.

30. IX. 1979 йил

Очса сўз гийбатчи сўздан нақди йўқ,
Бундан ўзга одами бадбахти йўқ.
Ким хайрли иш қилур, гийбатга ҳеч
Истагию хоҳниши ҳам вақти йўқ.

Сизга дўстман, деб бировлар манфаат кутгай, бироқ,
Бошингизга тушса мушкул кетгуси сиздан йироқ,
Шул сабабли ушбу «дўстлар» барисидан биргина
Бетакуллуф, бегараз ошнойи дардкаш яхшироқ

15. II. 1984 йил

Сен хаста бугун, менда эса сабру-сабот йўқ,
Бургут десалар, менда шу он узра қанот йўқ.
Сен гарчи ҳароратда ёниб бўлгунча гулранг,
Жоним куйибон, ёрки бил, менда ҳаёт йўқ.

13. VIII. 1982 йил

Гўзал сўзи — юракдан, юрак сўзи ғазалдир,
Кўнгилдаги тилакдан битилган байт гўзалдир.

МУНДАРИЖА

ОНАЖОН, КАЪБАМ ҖЗИНГ

Онаジョン	5
Волидамга	6
Яна онамга	7
Онайзоримга	8

СИРЛИ ИШҚИМНИ КИМ БИЛУР ЕЛГИЗ НИГОРИМДАН БУЛАҚ

Бора - бора	11
Тарона бўлса	12
Бўлмаса	13
Фироқида	14
Зеболик айлар	15
Ёр келганида	16
Кўрмагунча	17
Куйида	18
Баёз ўзга	19
Во ажаб	20
Жозиба	21
Билмай	22
Сенсиз	23
Меҳрингиз	24
Сирли ишқим	25
Барно керак	26
Кўнгил	27
Тонг қўшиги	28

Оразинг	29
Ергинам, дилдоргинам	30
Жамолинг	31
Сиздан ва биздан	32
Наққошдан	33
Сўрмагин	34
Ёрга	35
Дилкүшодир	36
Келибдир	37
Ўтган кечалар	38
Куйлар	39
Муддао	40
Билмадингму	41
Оразингиз	42
Эй, санам	43

ЧОРАСИЗЛИК БАЙЛари

Зарра учқунда	47
Дилдор қошида	48
Хаёл	49
Завқли айём	50
Мунаввар қил	51
Хабар қилгил	52
Қолмади мажруҳ таним	53
Дилда армон	54
Меҳринг зилоли	55
Ҳижрон буқун	56
Ёш йўқ	57

Сўлгани йўқ	58
Кут	59
Харидор эт	60

ҚУЙЛА СОЗИМ ЯХШИЛИКНИ ЖИСМ АРО ЖОН БОРИЧА

Борича	63
Зиё келса	64
Қолгуси	65
Назм завқи	66
Жавобим бор	67
Осони йўқ	68

ЭЙ, ҲАЁТ!

Ғаниматдур	71
Тақдир сабаб	72
Рўшно	73
Кам бўлмагай	74
Парвонаман	75
Эй, умр	76
Буюрмишдир	77
Ҳаёт	78
Дарё эмас	80
Муҳаббат	81

УЗБЕК ГЎЗАЛИНИНГ ДУНЕСИ ЧИРОИЛИ

Регистон	85
Излама	86

Атласим	87
Танбур мадҳи	88
Оҳу	89
Чиройли	90
Гӯзал	91
Гул васли	92
Баҳор нашъаси	94
Субҳидам	95
Атрингни соч	96
Куйлар дутор	97
Арзирму	98
Бўлурму	99
Инсон мадҳияси	100
НЕЧУН БУЛБУЛНИ ТУТАРЛАР ҚАФАСДА?	105

Литературно-художественное издание
«ВОЗГЛАС»

Автор — Хайдар Халикович ЯХЬЯЕВ

на узбекском языке

Мусаввир М. Сомойлов

Тех. муҳаррир С. Собирова

Мусаҳдиқ Н. Умарова

Теришга берилди 15. 10. 91. Босишига рухсат этилди. 19. 12. 91.
«Литературная» гавринтурада юқори босма усулида босилди. Қогоғ
үччами 60x84 1/16. Шартли босма тобоқ 6,51. Нацр тобоқ 5,9. Жами
50000 нусхада. Келишилган нархда сотилади. Буюртма № 2815.

Ангрен шаҳар босмахонасида чоп этилди.
Фишман кўчаси, 26.
«НУР» ИИЧБ, 700113 Тошкент. Қатортол. 60.